

Helga Zepp-LaRouche på besøg i København

Schiller Instituttets internationale formand var på besøg i slutningen af april.

[læs bagsiden](#)

»Adfærdsøkonomi«

Time Magazine har afsløret at Obama-administrationen er taget over af en ny farlig filosofi: »adfærdsøkonomi«.

[læs side 5](#)

Landbrug i krise mens verden sult

Verdensmarkedspriserne på landbrugsvarer er faldet kraftigt, men fødevarerkrise er intakt.

Nu falder jordpriserne som en sten og landmændenes kreditværdighed falder med.

[læs side 2](#)

Schillers Æstetiske breve

Vi behøver Schillers æstetiske breve og hans smukke og kærlige menneskesyn i dag.

[Læs side 9](#)

Obama kopierer Hitlers »sundhedsreform«

For at spare penge vil de patienter, »hvis liv ikke er værd at leve«, eller hvis fortsatte behandling »er en luksus vi ikke længere kan tillade os«, blive ofret.

Som i andre sammenhænge, siger Obama til folk, hvad de ønsker at høre, og fører derefter en politik, med helt andre konsekvenser, end de lovede. Og når folk så finder ud af, at de er blevet snydt, er det for sent at stoppe politikken.

Nu vil Obama-administrationen reformere sundhedssystemet ud fra nødvendigheden af besparelser og troen på denne nyttefilosofi – Obama vil måske kalde det »pragmatisme« – som længe har presset på.

Man kopierer grundlaget for Hitlers sundhedspolitik og har sat kursen mod den form for hemmeligt program, som Hitler satte i gang med en underskrift i oktober 1939, med titlen: »Ødelæggelsen af liv der ikke er værdige til at blive levet«. Det medførte en systematisk likvidering »gennem en værdig død« af de personer, der vurderedes til blot at ligge samfundet til last.

[læs side 3](#)

Global opvarmning: Grøn Facisme!

Lyndon LaRouche angreb ved en webcast i Washington Barack Obama for at lide af farlig narcissisme. Han advarede imod hans »adfærdsøkonomiske« rådgivere og påviste, at politikken bag skræmmekampagnen om global opvarmning leder til folkemord.

»Da vores nye præsident, Barack Obama, forlod USA for at deltage i G20-mødet i London, forlod han ikke kun vore Forenede Stater for en tid, men han forlod også det, der havde været håbet for mange af verdens nationer og folk. Mange i Europa og andre steder stod efter oplevelsen af hans seneste udenlandsrejser med en følelse af raseri efter at have oplevet en blanding af inkompetence, forvirring og endda egentligt forræderi...«

»Global opvarmning er et fupnummer. Dem der påstår, at de er

videnskabsmænd, og så siger at de tror på global opvarmning, er fupmagere! Og man skal ikke lytte til dem. Der er titusindvis af kompetente videnskabsmænd på denne planet, som har skrevet under på, at global opvarmning er et fupnummer. Og derfor er forsøget på at organisere denne planet og dens økonomi på basis af antagelsen om global opvarmning svindel! Og det er dødsensfarligt.«

[læs side 4-8](#)

Stop finanssvindlen med en Pecora-kommission

»Vi skal have en Pecora-kommission, en finansiel undersøgelseskommission, der kan blotlægge, hvad der egentlig er foregået i den finansielle sektor i de senere år. Er der systemiske fejl, som f.eks. derivater og lign., der truer vores finanssystems stabilitet? Er der nok gennemskuelse og offentligt tilsyn og kontrol? Er der også danske banker eller personer involveret i affærer, som f.eks. den ame-

rikanske tidlige Nasdaq-direktør Madoff, der svindlede for 65 mia. dollars? Er der danske banker, der har bedraget deres kunder for at kunne tjene penge på dem? Hvem beskytter kunderne? Hvad er forbindelsen mellem den finansielle verden og den politiske? Hvordan kan det f.eks. gå til, at Den Danske Bank tilsyneladende skrev Bankpakke II? Hvem tjener Nationalbankens politik, den danske stat og

befolkning eller finansverdenen?

En sådan undersøgelseskommission bør nedsættes af Folketinget, evt. efter en høring arrangeret af Folketinget med internationale eksperter som Lyndon LaRouche, og danne grundlaget for konkrete lovforslag, der kan lave nye spilleregler for den finansielle verden.«

[læs leder side 2](#)

Finanskollaps: Byg store projekter

Schiller Instituttet havde den 2. april foretræde for Folketingets Trafikudvalg. Formand Tom Gillesberg opfordrede medlemmerne til at engagere sig i igangsættelsen af store infrastrukturprojekter, som f.eks. en Kattegatbro og et magnet-tognet, for at komme ud af den økonomiske krise. Hjælpepakker til finansverdenen skaber derimod blot hyperinflation.

[læs side 11](#)

Stop finanssvindlen med en Pecora-kommission

af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark den 30. maj 2009

De fleste så på indsættelsen af Barack Obama som USA's præsident med lettelse og forhåbning: Endelig kom vi af med det forfærdeligt primitive og usympatiske makkerpar, Dick Cheney og George Bush, der kun var interesseret i at give skattelettelser til de rige, hjælpe Wall Street og private interesser med at stjæle fra almenvellet, og udøve tortur og føre udsigtsløse krige i Irak og Afghanistan.

Obama markedsførte sig som værende i traditionen fra præsident Lincoln og Franklin D. Roosevelt. Han ville lukke Guantanamo-lejren og stoppe krigene. Han ville lade staten investere i genopbygningen af USA's forsømte infrastruktur og hjælpe industri og landbrug, så der kunne skabes amerikanske arbejdspladser. Og han ville lade staten tage sig af de mange svage og fattige amerikanere, der har levet under en frygtelig trussel om ikke at kunne få offentlig sygesikring og folkepension, eller stod til meget snart at miste den.

Men efter sit besøg til G20-mødet i London sprang Barack Obama så ud som »George Bush Version 2.0«. Under indflydelse fra en gruppe »adfærdsøkonomer« (se side 5) frafaldt han ikke blot alle sine tidligere løfter om at lukke Guantanamo-lejren og stoppe de udsigtsløse krige. Han fortsatte Bush-administrationens politik med kæmpestore hjælpepakker til finansverdenen og Wall Street, mens intet blev gjort for at stoppe massefyringerne og redde den amerikanske fysiske økonomi og infrastruktur.

Hitler i sundhedspolitikken

Nu forbereder Obama-administrationen sig så på at betale for disse gigantiske hjælpepakker til Wall Streets og resten af verdens banker og spekulanter ved at indføre en Hitler-lignende sundhedspolitik, der vil betyde en kraftig reduktion i udgifterne i sundhedsvæsenet (se side 3). Mange flere amerikanere skal have sygesikring, men det skal ske til en samlet lavere pris, og det

kan kun gøres på en måde: Gennem at fjerne den omkostningstunge behandling af ældre eller meget syge patienter, hvis »liv ikke er værd at leve«, eller som repræsenterer »en urimelig byrde for det offentlige sundhedsvæsen«. Det vil ikke ske med hagekors og strækmarch, men gennem rådgivning fra økonomiske og bioetiske eksperter der vurderer,

»at staten ikke har råd til at fortsætte dyre udsigtsløse behandlinger«.

Sideløbende med denne politik, der vil øge dødeligheden i befolkningen gennem at reducere den behandling sundhedsvæsenet yder, og kræve begrænsninger i folkepensionen, fremmer man også det bestialske menneskesyn, der ligger bag denne politik, og nødvendiggør yderligere nedskæringer gennem indførelsen af »grønne« tiltag. De selvsamme institutioner og medier, der har bildt offentligheden ind, at løsningen på finanskrisen er at pumpe skatteydernes penge ind i bank- og finansverdenen for »at undgå en katastrofe, og sikre at de fortsat vil yde os kredit«, har gennemført en veritabel hjernevask for at overbevise os om, at der er menneskeskabt global opvarmning og en forestående katastrofe, hvis altså vi ikke lægger bånd på menneskets aktiviteter (se side 4-8). Vi skal bruge gigantiske summer på CO2-

begrænsende »miljøtiltag« såsom vindmøller, solfangere og el-biler, og samtidig begrænse menneskets landbrugs- og industriaktivitet på kloden. De enorme økonomiske resurser det vil kræve (udover de ganske store udgifter til den stadige strøm af eksperter, der flyver ind til offentligt betalte miljøkonferencer i København), vil gennem reduceret

økonomisk udvikling fjerne fremtidshåbet for verdens fattige og svage og gøre dem til offer for et folkemord.

Det værste er, at den reduktion i jordens befolkning en sådan politik medfører ikke er en fejltagelse, men er det udtalte politiske program fra den britiske prinsgemal prins Philip og den Verdensnaturfond WWF, som han grundlagde sammen med den tidligere nazist prins Bernhard, samt de mange politiske medløbere som f.eks. Al Gore. Prins Philip er blot en moderne talsmand for principperne bag Det britiske Imperium, hvor der er en lille eksklusiv elite, der betragter sig selv som guder på jord, og som betragter resten af befolkningen som undersåtter, der som andre husdyr lydigt må finde sig i den politik, eliten sætter igennem. Mennesker betragtes og behandles som dyr. Det var den politik, som (med britisk understøttelse og hjælp) tog magten i form af

fascisme og nazisme i 30'erne, og som truer i form af en moderne variant, adfærdsøkonomi og »grøn« tankegang, i dag (se mere i den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouches tale på side 4).

Men, vil nogen måske indvende, der er jo ikke noget alternativ. Når man har levet over evne et stykke tid, som USA har gjort det i de sidste mange år, så må man sætte tæring efter næring. Først må man forsøge at redde økonomien gennem at pumpe penge ind i form af skattelettelser og hjælpepakker til finansfolket, og derefter må man så, for at undgå efterfølgende økonomisk kaos og hyperinflation, vende de store offentlige budgetunderskud til overskud. Det kan kun ske gennem drakoniske nedskæringer i de offentlige udgifter. Til det er svaret, at det ikke blot vil betyde uacceptabel fascisme, men at det heller ikke vil fungere. Udover den truende hyperinflation, som allerede er under opsejling pga. den massive indpumpning af penge til finansverdenen, gælder det, at jo større nedskæringer man laver i den fysiske økonomi og den offentlige sektor, jo mere forstærkes den nedgående spiral.

Der er et alternativ

Men der er lykkeligvis et alternativ! Den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche, der længe var en enlig stemme, der advarede imod den nuværende krise, og forklarede hvorfor den måtte komme (se side 4-8), leder en meget aktiv kampagne i USA, der netop nu afslører og modarbejder planerne om fascistiske nedskæringsprogrammer og forsøger at befri Obama fra den farlige indflydelse, han er havnet under. LaRouche har sammen med Schiller Instituttet samtidig angivet en farbar vej ud af den nuværende tilsyneladende håbløse krise.

I stedet for helt hjernedødt at pumpe penge ind i den finansielle sektor og til privat forbrug, skal vi gribe ind med en forståelse af forskellen mellem fysisk økonomi, og dens finansielle overbygning og

servicesektoren. Det er menneskelig kreativitet, i form af videnskabeligt og teknologisk fremskridt, der ved den rette økonomiske politik bliver omsat til fysiske forbedringer i menneskers leveforhold her på kloden. Investeringer i de produktive erhverv, som f.eks. landbrug, fiskeri, industri og byggeri, øger den samlede mængde og kvalitet af produkter vi har til rådighed, og gør det muligt at have en højere levestandard. Offentlige investeringer i den fysiske infrastruktur, såsom vej-, jernbane- og magnettoget, vand- og kloaksystemer, elektricitetsforsyning, sundhedsvæsen og uddannelsessystem etc., øger den fysiske produktivitet i økonomien som helhed. På trods af den umiddelbare udgift her og nu, er det på den lange bane en god forretning for hele økonomien.

Der er dele af økonomien, specielt i den finansielle verden, hvor der laves store penge, uden at samfundet bliver rigere samtidigt. Denne »profit« skal så tages fra resten af økonomien. Det samme gælder hele servicesektoren, der er en blanding af nødvendige ydelser for samfundets og befolkningens ve og vel, tjenester der gør livet lidt behageligere eller sjovere, og så rent unødvendigt spild. Den danske regering var ikke blot længe om at forstå situationens alvor, men har indtil nu været dybt inkompetent i sin håndtering af krisen. Den har primært pumpet penge ind i de uproduktive dele af økonomien, og fortsat med udsultningen af dens produktive dele, som det har fundet sted gennem de seneste årtiers massive underinvesteringer i den offentlige infrastruktur. Den type »hjelpepakker« forarmer blot staten og sætter scenen for senere »nødvendige nedskæringer« i den offentlige sektor – som f.eks. den fascistiske sundhedspolitik, som Obama nu er i færd med at fremlægge under indflydelse fra »adfærdsøkonomerne«. En fungerende politik ser i stedet ud som følger:

Øjeblikkelig nedsættelse af en Pecora-kommission, en finansiell

- fortsættes side 10

Landbrug i krise mens verden sultner

I foråret 2008 udstedte Schiller Instituttets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, en appel til verdens ledere om en omgående mobilisering for at fordoble verdens fødevarerproduktion.

Det skete på et tidspunkt, hvor verden oplevede drastisk stigende fødevarerpriser, der var forårsaget af den tiltagende internationale globalisering, den medfølgende alt for lave fødevarerproduktion, brug af fødevarer til biobrændsel, og at finansspekulanter kunne tjene gode penge på at skabe en akut mangel-situation. Priserne på korn og andre fødevarer steg kraftigt og skabte humanitære kriser i en række af verdens fattigste lande.

I dag, et år senere, er verdensmarkedspriserne på landbrugsvarer faldet kraftigt, men fødevarerkrisen er intakt. Jacques Diouf, formanden for FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation, FAO, sagde den 7. maj, at vi aldrig har set så mange

sultne i verden, at en milliard mennesker vil gå sultne i år, og at fødevarerproduktionen må fordobles frem til år 2050 for bare at følge med befolkningsudviklingen.

Samtidigt betyder de stadigt lavere afregningspriser til landmændene, at mange af dem, de danske inklusive, der efter mange års urentabel landbrugsproduktion troede, at de nu skulle til at få bedre betalt for deres varer, i stedet er kastet ud i en ren overlevelseskamp.

Desværre er det ikke godt nyt for verdens sultne, for hvis der ikke gribes ind, vil de mest produktive dele af verdens landbrug gå fallit på samleband, og verdens fødevarerforsyning falde drastisk. Det danske landbrug har f.eks. en gæld på 315 mia. kr., primært i risikable indeks- og afdragsfrie lån. De kan på ingen måde forrentes gennem landmændenes indtjening, for landmændene tjener nemlig næsten ingen penge! I stedet har landmændene overlevet

på kredit og lån, baseret på 17 års kraftigt stigende jordpriser, indtil de begyndte at falde sidste efterår. Nu falder jordpriserne som en sten, og landmændenes kreditværdighed falder med.

Ønsker vi at undgå en global fø-

devarekrise og medfølgende kaos, må vi redde verdens landmænd og fødevarerproduktionen – også den danske. Derfor må vi forlade den globaliserings- og frimarkedspolitik, der har slået fejl. Vi må genindføre en landbrugspolitik i EU, der sikrer landmændene rimelige mindstepriser, gode kreditbetingelser og andre tiltag, ellers er frie selvejende landmænd snart en saga blot.

Og det rammer ikke blot land-

mændene. Det rammer de mange firmaer, der lever af at levere varer og ydelser til landbruget, og dem der forarbejder landbrugsprodukterne. Det rammer realkreditinstitutter, der taber deres lån til landbruget, i takt med at friværdien falder. Det rammer hele Danmark, der mister 65 milliarder i årlige eksportindtægter fra landbruget. Og det rammer frem for alt de mange sultne munde, der så ikke bliver mættet. -tg

Schiller Instituttets kampagneavis nr. 9, sommer 2009.

Udgivet af Schiller Instituttet.
Sankt Knuds Vej 11, kld. tv., 1903 Frederiksberg C, tlf: 35 43 00 33.
si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk.
Århus: 28 51 87 50 og 41 42 40 96.

Bidrag kan sendes til Giro: 564-8408 eller homebanking: 1551-0005648408.

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.), Michelle Rasmussen, Janus Kramer Møller, Feride Istogu Gillesberg, Percy Rosell, Malene Westring Robinson, Christina Bruun Jensen, Ulrik Nielsen, Benjamin Lylloff og Leni Rubinstein.

Tryk: Dansk AvisTryk.
Oplag: 50.000 eksemplarer.

ISSN: 1902-5351

Obamas sundhedsreform kopieret fra Hitler

I en webcast den 11. april (se side 4) rystede den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche den amerikanske befolkning, ved at advare om, at den britiske politik præsident Obama var begyndt at føre, er Hitler-politik. Det gælder i allerhøjeste grad også den reform af det amerikanske sundhedsvæsen Obama nu er i gang med.

af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark

Efter at have brugt de første 100 dage af sin embedstid på primært at pumpe tusinder af milliarder af dollars ud til Wall Street og finansverdenen (ekspertur vurderer, at den amerikanske regering i løbet af de sidste 6 måneder har udstedt bevillinger, lån og garantier til finansverdenen for over 13.000 milliarder dollars – mere end den samlede amerikanske statsgæld opbygget i løbet af de 220 år der gik forud) er Obama-administrationens hovedtema at skabe balance i statens budgetter gennem en reform af det amerikanske sundhedsvæsen. Mindst 2.000 milliarder dollars skal der spares over de næste ti år.

Danskere, der gennem årene har hørt uhyggelige historier om amerikanere, der dør på gaden uden adgang til hjælp, vil nok mene, at det er på tide at gøre noget ved det amerikanske sundhedssystem. Problemet er blot, at formålet med reformen ikke er at øge, men tværtimod drastisk at *reducere* statens udgifter til sundhedsvæsenet, og derfor gennemtvinge nogle »svære beslutninger« for befolkningen. Hele Obamas embedsmandsapparat arbejder sammen med Kongressen på højtryk for at strikke en gennemgribende sundhedsreform sammen, inden Kongressen tager på sommerferie. Den skal så vedtages som lyn og torden – uden offentlig diskussion, og inden befolkningen opdager, hvad der foregår.

Som i andre sammenhænge siger Obama til folk, hvad de ønsker at høre, og fører derefter en poli-

tik med helt andre konsekvenser, end lovet. Og når folk så finder ud af, at de er blevet snydt, er det for sent at stoppe politikken. Obamas græsrodder og offentligheden får

at vide, at en reform er nødvendig, fordi »individer og firmaer ikke længere har råd til at betale for at være dækket af sygesikringen, og at millioner af amerikanere slet

Ved Nürnbergprocessen efter 2. verdenskrig blev nazilæger stillet til ansvar for forbrydelser imod menneskeheden, den form for udryddelse af »unyttige munde«, som Obamas sundhedsreform vil medføre.

»Obama-administrationens nuværende udformning af en sundhedsreform, og den dertil hørende politik, er en direkte kopi af den lov, som var Adolph Hitler-diktaturets største forbrydelse imod hele menneskeheden.

At iværksætte en »befolkningsreduktion« blandt visse kategorier af vores egen eller andre landes befolkninger er implicit den mest gruopvækkende forbrydelse, som nogen siddende regering kan blive stillet til ansvar for af de relevante institutioner, der måtte samles med det formål.

På nuværende tidspunkt holder præsidenten og en udvalgt gruppe af hans medarbejdere en række møder med udvalgte repræsentanter fra kongressen, i et forsøg på at haste en sådan Hitler-lignende politik igennem som amerikansk lov, inden befolkningen opdager de bevidste forbrydelser imod menneskeheden, som de relevante kredse i Obama-administrationen nu forsøger at gennemføre.

Stop dette mareridt mens du kan! Lad være med at vente, som den tyske befolkning gjorde.»

Fra en udtalelse af Lyndon LaRouche den 28. maj 2009

ingen sygeforsikring har«. Der behøves derfor et bedre system, der »arbejder for befolkningen – ikke for forsikringsselskaberne og medicinalfirmaerne«. Reformen skal »udvide dækningen, øge kvaliteten, reducere udgifterne, respektere patientens valg og holde forsikringsselskaberne ansvarlige«.

Hvis det var intentionen, var der ét enkelt indgreb, man kunne foretage, nemlig at afskaffe de private »Health Management Organisations«, HMO'er, som blev indført under Nixon, og siden har overtaget en stadig større del af det amerikanske sundhedsbudget. I stedet for at folk har en offentlig administreret sygesikring og får medicinsk hjælp direkte fra det offentlige, går en stadig stigende del gennem dette private bureaukrati. Hvor det offentlige har en administrationsomkostning på ca. 2%, er den omkring 30% i disse privat drevne ordninger. Aktionærerne i HMO'erne skovler penge ind, mens den behandling, HMO'erne tillader patienterne at få, mindskes. En afskaffelse af HMO'erne ville frigøre ekstra penge til behandling, men det er ikke Obamas plan.

I stedet har »adfærdsøkonomerne«, der nu er kernen i hans administration, længe haft som deres kardinalpunkt, at der skal skæres drastisk i udgifterne til sundhedsvæsenet. Og de enorme hjælpepakker, man netop har ydet til finansverdenen gør, at de besparelser man skal have igennem, også må være enorme. Derfor skal man nu strømline den behandling, der tillades, så

ingen patienter får en behandling, der er »unødigt dyr«. Det er økonomerne der skal bestemme, hvad behandling der kan tilbydes, ikke lægerne.

Det var også kernen i de forandringer nazisterne i 30'erne foretog i den daværende tyske sundheds-politik. Den amerikanske læge Leo Alexander, der spillede en ledende rolle i retssagen imod 16 højtstående nazister ved Nürnberg-domstolen, hvoraf flere blev dømt til døden for deres rolle i massedød på »unyttige munde«, forklarede i 1949, hvordan det kunne gå så galt. Det filosofiske princip, som ledte til uhyrlighederne, var »rationel nyttefilosofi«, en hegeliensk idé der gjorde, at stadig stigende dele af befolkningen blev behandlet som dyr, og udset til at blive slået, fordi de opbrugte for mange af samfundets ressourcer, eller på anden vis var uønskede. Hundreder af tyskere – mentalt retarderede, handikappede, kroniske syge, ældre og andre, »der lå samfundet til last« – og millioner af udlændinge, mistede livet på grund af dette »princip«.

Leo Alexander advarede om, at hvis man først accepterer denne nyttefilosofi, og ideen om at der findes liv, der ikke er værd at leve, så er der en logisk lige vej, om end et stort skridt, til det massedød, der fandt sted i Nazi-Tyskland. »Uafhængigt af det omfang disse forbrydelser fik til slut, blev det klart for alle der undersøgte dem, at det begyndte i det små. Det begyndte

-fortsættes side 10

Nedsættelse af Pecora-kommisioner

Siden efteråret 2007 har en international kampagne under ledelse af den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche forsøgt at få etableret »Pecora-kommisioner« til at afsløre den finansielle svindel og de bedrag, der ligger bag den nuværende finanskrisen. Navnet hentyder til de høringer som Det amerikanske Senats Bank- og Valutakomité satte i gang 1932 for at undersøge de begivenheder, der førte til krakket i 1929.

Komitéen ansatte advokaten Ferdinand Pecora til at lede undersøgelsen, og han afdækkede under stor mediebevågenhed, hvorledes Wall Street havde svindlet og bedraget deres klienter, beriget sig selv, og hele tiden haft fuld kontrol over politikerne i Washington.

Pecora-høringerne banede vejen for det strenge regelsæt til at kontrollere de finansielle aktører og finansmarkederne, som Roosevelt efterfølgende fik indført, bl.a. Glass-Steagall-lovgivningen, der betød en adskillelse af normale bankaktiviteter og finansiell spekulation gennem investeringsbanker. Denne lov var i kraft indtil 1999, hvor den blev fjernet af den daværende finansminister Larry Summers, noget der i høj grad var med til at skabe den nuværende finanskrisen. Det er samme Summers, der nu er lederen af

Obamas økonomiske råd!

I den seneste tid er stadig flere andre amerikanske politikere begyndt at kræve en sådan undersøgelseskommision. Ved en høring i Det amerikanske Senats Bankkomité den 4. februar 2009 holdt senator Shelby en passioneret tale, hvor han opfordrede til en sådan Pecora-kommision i stedet for blot at have en senatshøring.

»Selv en håndfuld høringer rækker ikke til, hvad der er påkrævet i disse ekstraordinære tider. I stedet mener jeg, at denne komité må foretage en komplet og grundig undersøgelse af de markedsmekanismer, reguleringer og økonomiske forhold, der har skabt krisen. Komitéen bør høre vidnesbyrd fra alle de relevante involverede og producere en skriftlig rapport af, hvad den kommer frem til. Det arbejde mener jeg er afgørende, hvis vi vil komme frem til tiltag, som kan ende krisen og forhindre at det sker igen«, sagde Shelby. Efter at have påpeget de manglende resultater og den manglende gennemskuelighed i regeringens tiltag overfor krisen hidtil, fremførte Shelby, at »den bedste præcedens for denne type undersøgelse er Pecora-høringerne, der ledte til vedtagelsen af børslovgivningen og dannelsen af Det amerikanske Finanstilsyn.«

Den 24. april fremsatte kon-

gresmedlem John Dingell så et lovforslag om en sådan undersøgelse, og skrev til formanden for repræsentanhuset: »Ligesom vore forgængere gjorde det efter børskrakket i 1929, bør vi grundigt undersøge de usmagelige metoder, der benyttes af den finansielle sektor og som har ført vores nation ud i en økonomisk afgrund af gigantiske proportioner, så vi kan forhindre at det kan ske igen.« Han fortsatte at en sådan kommission bør »skabe et faktuel grundlag, der kan bruges til vedtage en lovgivning, der reetablerer et strengt regelsæt for finanssektoren.«

De amerikanske senatorer Johnny Isakson og Kent Conrad fremsatte samme måned et lovforslag med krav om en sådan undersøgelse under ledelse af eksterne eksperter, og i begyndelsen af maj fremsatte senatorerne Byron Dorgan og John McCain et forslag om nedsættelsen af en senatskomité til en sådan undersøgelse.

Høringer i Europa

Andre lande har også taget ideen op. I Island har man allerede nedsat en undersøgelseskommision på tyve mand til at kaste lys over, hvad der egentlig førte til sammenbruddet af de islandske banker og den dybe islandske krise. Holdet har ansat fem udenlandske eksperter, der-

iblandt den kendte norsk-franske finansielle specialist Eva Joly, der tidligere havde stor succes med at afdække fransk korruption i sager med bl.a. Crédit Lyonnais og Elf Aquitaine.

I Holland har parlamentet udpeget en kommission, der skal undersøge årsagerne til den nuværende finansielle krise. Kommissionen ledes af Jan De Witt, der er juridisk ordførende for Socialistpartiet, det største oppositionsparti. Kommissionen er bemyndiget til at indkalde og afhøre personer. De indkaldte vil ikke være under ed, men det kan ændres, hvis det viser sig nødvendigt. Undersøgelsen forventes at vare et år og vil have to faser. I løbet af de første seks måneder, vil man fokusere på at undersøge de love, der enten manglede eller var utilstrækkelige, så krisen kunne opstå. I den anden fase vil man undersøge, hvordan regeringen har håndteret krisen, især i forbindelse med bankerne ING og Fortis.

I Danmark har Schiller Instituttet adskillige gange opfordret til nedsættelsen af en sådan Pecora-kommision i Folketinget, senest

ved et foretræde for Folketinget Politisk-Økonomiske Udvalg den 5. februar 2009. Nu er der også andre der har meldt sig på banen. Den 10. maj fremførte Frank Aaen, formand for Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg, kravet om en sådan finansiell undersøgelseskommision på Enhedslistens partikongres og blev bakket op af Socialdemokratiet i kravet om en sådan undersøgelse.

Det store spørgsmål er, om regeringen og Dansk Folkeparti vil blokere for en sådan undersøgelse, eller at de mener at tiden er kommet, til at sætte det danske samfunds og befolkningens interesser forud for spekulanternes og finanssektorens. Som det kan læses i lederen på side 2 i denne avis, er der mange spørgsmål en sådan dansk Pecora-kommision må tage op.

Præsident Obamas farlige narcissisme

Lyndon LaRouche holdt denne tale for et publikum i det nordlige Virginia den 11. april 2009 som første del af et webcast. En afskrift af hele webcasten med efterfølgende diskussion, og de komplette lyd- og videooptagelser, er tilgængelige på www.larouchepac.com.

Som følge af den follesomme natur af visse af de spørgsmål jeg vil tage op i dag, har jeg pålagt mig selv at følge et manuskript for at undgå eventuelle misforståelser. For, som det tydeligt vil fremgå i det følgende, er der blevet rejst nogle meget omtålige spørgsmål angående præsidentens mentale tilstand, og de må tages op, da vi ikke kan forstå eller diskutere situationen uden at tage disse spørgsmål om den mentale tilstand med i betragtning. Og vi må være præcise. Jeg siger ikke, at præsidenten er sindssyg. Jeg siger, at han har visse begrænsninger, som påvirker hans dømmekraft i visse henseender.

Vi må derfor forstå præsidentens begrænsninger. Han virker velbegavet, han virker meget kompetent, men hvad angår mange af de ting, han beskæftiger sig med, så aner han ikke, hvad han snakker om. Og det er et af de store problemer. Det er grunden til, at han er så modtagelig for fejlfortolkninger og for at blive vildledt af folk tæt på ham, særligt af visse grupperinger. Og derfor har jeg i denne del af min præsentation lagt store bånd på mig selv for at være sikker på, at det jeg siger, ikke bliver misforstået.

Da vores nye præsident, Barack Obama, forlod USA for at deltage i G20-mødet i London, forlod han ikke kun vore Forenede Stater for en tid, men han forlod også det, der havde været håbet for mange af verdens nationer og folk. Mange i Europa og andre steder stod efter oplevelsen af hans seneste udenlandsrejser med en følelse af raseri efter at have oplevet en blanding af inkompetence, forvirring og endda egentligt forræderi. I bund og grund havde han i forbindelse med den rejse ophørt med at forsvare vore Forenede Staters nationale interesser, og det med en særlig form for forræderisk sindssyge, som vi allerede kender fra de sidste to embedsperioder i Det hvide Hus.

Så forlod han os, tog til Europa og Tyrkiet, et vanvittigt styrt dyk ned i hvad der efterfølgende har truet med at blive en ekspresrute til helvedes forgård.

Da han tog af sted til Europa, som var det for at omfavne og kysse den lille dronning i Buckingham Palace, stod det, som slynglen Larry Summers' handlinger allerede havde afsløret for os, allerede skidt til for vore Forenede Staters nye præsidentskab. Summers' og Geithners afsindige planer var ikke kun indledningen til den globale katastrofe, som har bragt os alle på kanten af en ny verdensomspændende mørk tidsalder for hele menneskeheden. Den nuværende situation, og den nuværende politik, må ændres omgående, øjeblikkeligt og radikalt mod det bedre. Ikke kun snart, men meget snart.

En ond sammensværgelse

Så har vi, som *Time* har advaret os, et specielt problem: Præsident Obama er i øjeblikket i kløerne på en gennemført ondskabsfuld sammensværgelse, af hvad der må kaldes den mest sataniske samling af decideret kriminelle galninge, som har været så højt på strå i en virkelig indflydelsesrig del af verden, siden Adolf Hitler forlod vor planet for snart 64 år siden. Hvis vi skal redde, ikke blot vores egen republik, men hele verden fra et decideret styrt dyk ned i helvede, må vi befri præsidenten fra disse fascistiske slynglers vanvittige kløer, som er blevet blotlagt for os. Denne gruppe slyngler, som *Time* har identificeret, repræsenterer den sammensværgelse, som i øjeblikket kontrollerer præsident Obamas politiske vilje.

Hvis denne nation, og civilisationen i det hele taget, skal overleve, må den accelererende globale sammenbrudskrise bringes under kontrol, og denne grupperings kontrol over præsidentens bevidsthed må bringes til ophør. Præsidentskabets politik må igen formuleres af det råd af ledende embedsmænd i præsidentskabet og dertilhørende, som befolkningen rettelig kan forvente, tager ansvar, og de ligeledes fuldt tilregnelige rådgivere til præsidentskabet som institution. En institution som tjener vore Forenede Staters historiske interesser både før, nu og i fremtiden, frem for denne sammensværgelse af folk som Larry Summers og Peter Orszag fra OMB (Det hvide Hus' budgetkontor).

Ordren, som må gives til disse sære væsner, der er blevet »Time-ligt« identificeret, og som burde være udstedt af præsidenten selv, er simpelthen: »Skrid! Mens I stadig kan!« Ikke blot for vor nations ve og vel, men også civilisationens i almenhed, afhænger nu af denne simple og betimelige udrensning af den nederdrægtige kult af depraverede traditionelle fjender til vore Forenede Stater, lige siden 1776, Adam Smiths og Jeremy Bentham's disciple.

Barack Obama er den folkevalgte præsident i USA, og jeg forventer ikke for nærværende, at den

side af den nærværende situation skulle forandres.

Men der er dog visse ting, der må forandres, og det hurtigt. Som flere og flere iblandt jer har lært siden min meddelelse ved et internationalt webcast den 25. juli 2007: Vi befinder os ikke i en lavkonjunktur, ikke blot i en depression, men i en almen sammenbrudskrise for hele verdensøkonomien. Så længe den nuværende økonomiske struktur fortsætter i USA, i Europa og andre steder, vil verden synke dybere og dybere ned i en almen sammenbrudskrise, som sandsynligvis, inden for en generation eller to, vil resultere i udslettelsen af to tredjedele af den nuværende verdensbefolkning. En reduktion af verdensbefolkningen fra mellem 6,5 og

Barack og Michelle Obama sammen med dronning Elizabeth og hendes meneskefjendske mand prins Philip, grundlæggeren af Verdensnaturfonden WWF.

6,7 milliarder mennesker i dag til under to milliarder i løbet af kort tid. Hele kulturer, sprog og nationer vil forsvinde, hvis den nuværende tendens i Obama-administrationen får lov til at fortsætte. Så der skal forandring til, og den skal komme hurtigt, den skal komme pludseligt, mens vi stadig har et rationelt præsidentkabinet.

Fjernelsen af disse elementer, såsom Larry Summers og denne gruppe identificeret i *Time*, skal ske øjeblikkeligt, for sker det ikke, vil følgende blive sandt: Situationen vi står over for, i USA og globalt, er i mange henseender sammenlignelig med Rom under kejser Neros diktatur. Præsidentens karakter under disse forhold er af den art. Han er ikke virkelig bevidst om hvad han gør. Han har ikke den fjerneste forståelse af mange af de tekniske

emner, såsom økonomiske emner, som han behandler – ingen overhovedet. Han har ingen klar forståelse af strategisk interesse. Han er en begavet person i andre henseender, men han har ingen kompetence på disse felter, han som præsident er ansvarlig for.

Det er derfor kun, hvis vi afskaffer denne gruppe, identificeret af *Time*, som den gruppering der kontrollerer ham, og atter sørger for at hans rådgivning kommer fra kompetente personer i hans kabinet og lignende, at USA kan overleve.

Hvis, som i tilfældet med kejser Nero, som historisk danner præcedens for denne slags problem, vi ikke afskaffer disse faktorer, og lader ham fortsætte under indflydelse af denne, af *Time* identificerede gruppe, vil han udrydde – som Nero gjorde det! – alle sine egne rådgivere uden for denne særlige gruppe. Til den tid, med en forværret verdenssituation, kan vi nærme os en situation, hvor verden ikke står til at redde: Vi kan træde ind i en ny mørk tidsalder for menneskeheden! Og derfor skal der forandring til nu.

Syvsoverne vågner

Den anden sag er så, at jeg den 25. juli 2007 lavede en prognose, hvis præmisser er blevet bekræftet i den efterfølgende periode frem til dags dato. Jeg havde ret, og alle andre økonomer tog fejl. Hvis de forslag jeg fremlagde den 25. juli 2007, og de uddybende forslag jeg

fremlagde i tiden frem til september samme år, inklusive lovforslaget til at beskytte husejere og banker af 2007, hvis de udspil var blevet gennemført, så ville vi ikke have befundet os i en krise i dag!

I løbet af det sidste års af Bush' embedstid har hvert et skridt, der efterfølgende er blevet vedtaget i Kongressen med kongresledernes stiltiende samtykke, været en katastrofe, som har bragt os et alment sammenbrud, et uigenkaldeligt sammenbrud af hele den amerikanske og globale økonomi. Hvis derimod mit udspil var blevet gennemført dengang, efter den 25. juli 2007, så ville verden ikke være i en sådan krise i dag! Så jeg har en vis autoritet på dette område, eftersom alle der var uenige med mig, har demonstreret deres inkompetence og uduelighed.

Siden den tid har de øverste geledet blandt størstedelen af vores officielle politiske klasse ladet vor republiks rigdomme blive udplyndret af et internationalt tyvepak omkring slyngler, såsom alliancen af rovdyr i London, med den store sugemaskine kendt som Goldman Sachs. Og vores republiks ledende politiske institutioner er indtil nu blevet trukket rundt ved næsen ved hver eneste ny, tyvagtig udvikling i vort føderalbanksystem.

Nu er nogle ledende personer i vore føderale institutioner ved at vågne op til den kendsgerning, at USA's kongres og de øvrige relevante føderale institutioner indtil nu har været en håbløs fiasko ved behandlingen af alle væsentlige emner siden begyndelsen af 2006.

Nu ser det ud til at nogle af syvsoverne på det nationale politiske niveau, i Kongressen og andetsteds, er begyndt at vågne op. Jeg tror, at mange af Jer derude vil være enige i, at forandringen må forårsages af et spark i bagdelen på kongressen fra en ny type lederskab, som er ved at bryde frem blandt de nederste 80 procent af indkomstskalaen blandt vælgerne. Ikke fra de øverste 20 procent, og ikke fra flertallet af den nuværende nationale kongres. Lederskabet må komme, drevet frem af folk på det delstatslige og lokale niveau, som ikke i øvrigt er forbundet til det nationale system. Der er meget få undtagelser på det nationale niveau, som jeg ville tiltro at formulere en kompetent politik for dette land på dette tidspunkt, i kongressen eller andetsteds.

Men der er derimod ved at blive opbygget en stemning blandt den del af befolkningen, som ligger i de lavere 70-80% af husstandenes indtægtsniveau, hvor der er individer, som ikke har vundet anseelse som følge af deres indflydelse på den nationale skueplads, men som er ærlige borgere med en medfødt intelligens, således at den naturlige kvalitet hos lederskabet fra befolkningen, gennem den behørig udvikling, vil opstige fra kvaliteten hos lederskabet på det lokale og delstatslige niveau, til at tage ansvar på det nationale niveau. Vi kan flytte landmænd og arbejdere, og tilsvarende folk, fra det delstatslige niveau og det lokale niveau til det nationale niveau meget hurtigt. Og så vil vi se, at vi så har en bedre sammensætning i regeringen og bedre overlevelsesmuligheder for nationen, end vi har under den nuværende sammensætning af kongressen, som har fået dårlige vaner og er blevet forkert optrænet.

Når jeg taler om lokalt lederskab, mener jeg ikke den californiske sexgalning, der er guvernør, ej heller den kirurgisk stramlæbede Nancy Pelosi. Senator Dodd burde graciøst trække sig tilbage, og den uanstændige Barney Frank bør udskiftes med en ærlig repræsentant, som er i stand til at udtale sig for-

standigt.

Vi må blive enige om at gennemføre disse forandringer nu, for det er vores eneste chance for at slippe levende igennem.

Adfærdsøkonomerne

Når alt dette nu er sagt, så lad mig læse en udtalelse, som jeg har her. Det er et uddrag af noget mine medarbejdere har samlet og udgivet, og jeg læser det her, fordi det er relevant. Det er præcist, og jeg vil derfor ikke lave nogen fejltagelser med hensyn til navne og så videre.

»Ifølge *Times* gennemgang, bekræftet af kilder tæt på Obamas kabinet, er præsidenten omgivet af en flok »adfærdsøkonomer«, som har udviklet en kult-lignende tilhængerskare gennem udgivelsen af rablende økonomiske skrifter såsom *Freakonomics* (Økonomi for særlinge), *Nudge* (Pufning), *Predictable Irrationality* (Forudsigelig irrationalitet), *The Wisdom of Crowds* (Massernes klogskab) og *Animal Spirits* (Dyresjæle). Disse økonomer omfatter folk, der længe har været rådgivere til Obama som Cass Sunstein, Richard Thaler, Dan Ariely og Daniel Kahneman, og har ført til udelukkelsen af nogle af de mere velkendte og relativt kompetente økonomer, som oprindeligt fulgte Obama til Det hvide Hus, men som nu er blevet kastet til side til fordel for Pavlov- og Skinnertosserne.«

»For disse økonomer – disse tosser – er nøglen til økonomisk adfærd stræben efter nydelse og undvigelse af smerte. Den menneskelige vilje, og særligt menneskelig kreativitet, er rent sekundær, og taber altid overfor menneskets begær og trang, ifølge disse tumper. Beklageligvis er hele den indre kreds af økonomiske rådgivere i Det hvide Hus, fra Larry Summers til OMB-chef Peter Orszag, fanatiske tilhængere af denne sindssyge doktrin om dyrisk adfærdsteori. Det kan ikke overraske, at en af »stifterne« og en ledende figur inden for »adfærdsøkonomernes« lejr i dag er Harvard-økonomen Andrei Shleifer, der er kumpan til Larry Summers og en dreven storsvindler med hedgefonde, og hvis dob-

beltspil i Rusland i 1990'erne førte til en strafferetlig efterforskning, og i sidste ende til at Larry Summers blev fyret som præsident for Harvard. Shleifers svindel og Summers' forsøg på at skjule fupnummeret, kostede Harvard Universitet mere end 40 millioner dollars i advokatudgifter og bøder. Da Summers, som præsident for Harvard, forsøgte at beskytte sin protegé Shleifer og forhindre hans firing, vendte sagen sig imod Summers, og hele skandalen eksploderede i 2006 og førte til Summers' firing og en overflod af medieafsløringer.«

»Time afslørede en endnu større kreds af økonomiske guruer i Det hvide Hus, som alle er tilhængere af Benthams teorier om det dyriske menneske. Orszag er en uforknytt adfærdsnord... Hans vicedirektør, Jeff Liebman, fra Harvard er en anerkendt adfærdsøkonom, ligesom de økonomiske rådgivere til Det hvide Hus, Austan Goolsbee fra Chicagos Universitet, Alan Krueger fra Princeton, der er nomineret som assisterende finansminister, og adskillige andre nøglerådgivere. Sunstein er blevet udnævnt som Obamas chefrådgiver for regulering. Selv direktøren for Det Nationale Økonomiske Råd, Larry Summers, har arbejdet med adfærdsøkonomi. Og Harvard-økonom Sendhil Mullainthan er ifølge *Time* i gang med at sætte et eksternt netværk af adfærdseksperter op for at kunne forsyne administrationen med politiske idéer.«

»Time, der selv har en forhistorie med at fremme fascisme og et brændende had for FDR [præsident Franklin Roosevelt], overser ikke de muligheder, som denne flok tosser omkring præsidenten udgør for at ødelægge Obamas præsidentskab. »Obamas forsøg på at forandre os«, hoverede *Time*, »indebærer en klar politisk risiko. Republikanerne har allerede afbilledet ham som en rappenskralde for barnepigestaten, en elitær Big Brother som præker om, hvordan vi skal fylde luft i dækkene og læse højt for vores børn. Vi valgte en præsident, ikke en livstilscoach, og det kunne jo være, at vi ikke bryder os meget om, at vores valgte embedsmænd udfordrer vo-

res ret til at sidde på den flade og glo fjernsyn dagen lang. ... Idéen med at embedsmænd, selv hvis de er velmenende, forsøger at tilrettelægge vores private adfærd for at frembringe forandring, kan godt virke lidt uhyggelig. «««

Så der er altså visse skridt, vi nu må tage. Jeg har sagt det ofte. Dette er kort og godt situationen i almenhed, som vi står over for siden præsidenten forlod USA på sin tur til Europa og Tyrkiet. Og siden da er det gået katastrofalt, og hvis vi ikke forandrer situationen, vil dette land ikke overleve.

Den samling syrehoveder, disse slyngler som *Time* har udpeget, må fjernes hurtigst muligt fra administrationen. Sker det ikke, præsidentens profil taget i betragtning, hans psykologiske profil, hans manglende viden på visse områder lige så vel som en vis viden på andre – han er ikke uintelligent, men overvur-

strategisk politik og så videre. De er der. Problemet her er den samling tumper, som nu faktisk kontrollerer præsidenten. *Få dem væk! Smid dem ud!* Og brug i stedet kabinetsrådgiverne, minus et par stykker som Larry Summers, smid ham med ud. Men i almenhed har vi folk i indflydelsesrige og ansvarsfulde poster i kabinettet og omkring det, omkring regeringen, som er glimrende kvalificeret til at rådgive præsidenten og vil tage *fornuftige* beslutninger, selv om de ikke altid vil være de rigtige. Og mit forslag er: Lad os komme af med disse tosser og lad præsidenten blive vejledt af mere kompetente folk på de områder, han tydeligvis ikke selv forstår.

Syv spørgsmål

Nu vil jeg så behandle syv spørgsmål, tekniske spørgsmål, og det første vil jeg formulere omhyggeligt, som jeg har gjort det her,

»Det, som er bogført som aktie- og markedsværdier på de finansielle markeder, er fup! Det er ren fiktion. Der er ingen sandhed i det, svindlen er enorm. Der er ingen chance for en ikke-kollaps af det nuværende finanssystem – ingen! Det er slut, nu! Det nuværende finanssystem kan ikke fortsætte med at eksistere under nogle omstændigheder, under nogen præsident, under noget lederskab eller lederskab fra nogen gruppe af lande. Kun en grundlæggende og brat forandring i verdens valuta- og finanssystem vil forhindre en almen umiddelbar kædereaktionslignende kollaps. Med hvilken hastighed ved vi ikke, men det vil fortsætte, og vil ikke være til at stoppe! Og jo længere det pågår, inden det slutter, desto værre vil det blive. Og der er ingen i de rådende regeringsinstitutioner, som er kompetent til at håndtere det.« Lyndon LaRouche, 25. juli 2007

der ham ikke: Han aner ikke, hvad han taler om *det meste af tiden*, når det drejer sig om tekniske områder. Han kom igennem Harvard ved at bestå prøver, men ikke ved at formulere svar.

Hvis vi kan slippe af med den flok tosser, vil præsidenten stå tilbage med en kerne af legitime kabinetsmedlemmer og andre ledende rådgivere, som jeg er sikker på vil være i stand til at yde ham kompetent vejledning. Det vil sige, de kan tænke. De ved, hvordan man gennemtænker emner om økonomi. De ved, hvordan man tænker international politik igennem. De ved, hvordan man gennemtænker

igen på grund af sagens ømtålelighed. Men jeg vil så tage de seks øvrige spørgsmål i min sædvanlige stil.

For det første, ryd dækket. Der er noget, vi må have ud af vores system som nation *nu*. Det er en varm kartoffel, som folk nødig vil beskæftige sig med, men det skal gøres. Hvis vi ikke gør noget ved det, vil dette land ikke overleve.

Den første populære vrangforestilling – jeg vil beskæftige mig med i alt syv forskellige vildfarelser, som nu påvirker vores politik – den første populære vrangforestilling, vi øjeblikkeligt må have ryddet af bordet for vores politiske planlæg-

ning, er som følger, ellers har vores nation ikke en chance for at overleve den globale krise, der nu vælter ind over os:

Denne planet er i den seneste tid gået ind i to faser af en relativ langvarig proces med *global nedkølning*! Lige i øjeblikket er vi gået ind i en relativ kort periode, over de kommende år, som allerede er en fase i solaktiviteten med global nedkølning, som man kan se det på den seneste tids ildevarslenende fald i antallet af solpletter. Det vil sige, et fald i solpletaktiviteten, som nu har fundet sted, demonstrerer, at vi er trådt ind i en solbestemt global nedkølningsperiode, kendetegnet ved en genopståen af polarisen ved Nordpolen. Afsmeltningen af Nordpolen er ophørt, den arktiske nedfrysning er tilbage, større end nogensinde! *Vi oplever nu en global nedkølning!* Ikke global opvarmning. Global opvarmning hører til i helvede, og dem der kan lide det, skulle tage derved!

Samtidig er vi trådt ind i en langvarig tendens mod en udvidet gletsjerdannelse, som tilfrysningen af polarisen ved Nordpolen viser det. Denne anden nedkølningsfase har at gøre med tre langsigtede cykler i solsystemet, hvilket er den almindelige grund til de sidste to millioner års ebbe og flod i en konstant proces af gletsjerdannelse på planeten. Med andre ord, siden omkring 17.000 f.Kr. har der været en omfattende afsmeltning, efter omkring 100.000 års nedkøling, hvilket resulterede i at Middelhavet blev et hav, ikke en indsø, og senere ændredes Sortehavet fra en ferskvandssø til et saltvandshav! Og så videre. Og dette er fortsat.

Vi er nu tilbage, vi har nået lavpunktet, hvad angår afsmeltning, og gletsjerdannelsen er nu i tilvækst. Og den er i tilvækst på grund af tre langvarige faktorer i omløbsbanen omkring solen, som skaber disse forhold. Der er andre faktorer, som bestråling eller f.eks. Krabbeågen, som er en fjern del af den samme galakse [Mælkevejen]. Den rammer os med regelmæssige doser af kosmisk stråling, som interagerer med solaktiviteten. Så der er alle mulige faktorer, som

»Adfærdsøkonomi« - gammel britisk vin på nye flasker

Ifølge en artikel i nyhedsmagasinet *Time Magazine* den 2. april er præsident Barack Obama omgivet af et tæt netværk af økonomiske rådgivere, der bekender sig til en »ny retning« indenfor økonomisk teoretisk tankegang, som går under betegnelsen »behavioral economics«, på dansk enten »adfærdsøkonomi« eller »psykologisk økonomi«. Disse rådgivere har sat sig på nøglepositioner i Det hvide Hus og har, ifølge *Time Magazine*, tilranet sig betydelig indflydelse over præsidentens politik på bekostning af »klassiske økonomiske rådgivere«, heriblandt Volcker, Krugman, m.fl.

Ifølge *Time Magazine* er dette netværk en del af en hemmelig rådgivningsgruppe på i alt 29 adfærdsøkonomer, som forsøger at overtage kontrollen med Obamas politik. Og nogle af dem er ganske radikale. Direktøren for informationskontoret i Det hvide Hus, Cass Sunstein, er en fanatisk »dyrerets-

Barack Obama og budgetchef Peter Orszag, en ledende tilhænger af adfærdsøkonomi og »omkostningsbestemt« sundhedspolitik.

forkæmper«, som kæmper for at give dyr samme legale rettigheder som mennesker.

Hovedsædet for det voksende netværk af adfærdsøkonomer, »The Behavioral Economist Roundtable«, finder man på det socialvidenskabelige institut The Russell Sage Foundation i Washington med det private forskningsinstitut The Alfred P. Sloan Foundation som

medsponsor. Begge institutioner har deres rødder tilbage i 1930'erne blandt kredse, hvor man indædt bekæmpede præsident Roosevelt, alt imens man udtalte åben støtte til både Hitler og Mussolini og sponserede dannelsen af den amerikanske fascistiske organisation American Liberty League.

Adfærdsøkonomerne påstår, at den grundlæggende fejl i »klassisk økonomi« er en antagelse om, at mennesker altid handler rationelt. Men det gør mennesker jo ikke. Så adfærdsøkonomerne mener at have fundet »de vises sten« gennem en erkendelse af, at mennesker handler forudsigeligt irrationelt, ofte baseret på dyriske instinkter. Denne »indsigt« er bare slet ikke ny. Klassisk britisk markedsøkonomi fra det 18. århundrede, anført af John Locke og Adam Smith og i mere radikale udgaver af Bernard de Mandeville og Jeremy Bentham, betragtede også mennesker som

irrationelle dyr og anlagde deres økonomiske teorier derefter. Så adfærdsøkonomi eller »psykologisk økonomi« er gammel britisk vin på nye flasker.

USA blev dannet i 1776 i protest mod den økonomiske politik, der blev ført af handels- og finanshusene i City of London. Den efterfølgende frihedskrig var en kamp imod det afskyelige menneskesyn, der lå til grund for Det britiske Imperium. USA's første finansminister, Alexander Hamilton, grundlagde den kreditpolitik, der efterfølgende har støbt fundamentet for enhver sund industriøkonomi. Økonomen Henry C. Carey videreudviklede det amerikanske økonomiske system, der ser nationaløkonomi som en fysisk proces, der skaber selve eksistensgrundlaget for det, vi kender som almenvellet. Det grundsyn genoplivede præsident Franklin D. Roosevelt med sin »New Deal«. Og demokraten og

økonomen Lyndon LaRouche er i dag den fremmeste fortaler for selv samme økonomiske menneskesyn.

Det er absolut på sin plads at påpege, at det var LaRouche med sit udgangspunkt i »fysisk økonomi«, der forudså finanskrisens komme, og ikke de adfærdsøkonomiske charlataner med deres »psykologiske økonomi«.

I »fysisk økonomi« er det menneskets kreativitet og indsigt i universets fysiske principper omsat til ny teknologi og produktion, der er kilden til velstand. I »psykologisk økonomi« er det manipulation med forbrugers instinkter, der skaber rigdom for dem, der sælger varer på markedet. Allerede i 1851 kunne Henry C. Carey i sin bog »Harmony of Interest« påvise, at det første, som man kan kalde »det amerikanske system«, skaber velstand for alle, mens det sidste, »det britiske system«, skaber rigdom for de få.

- Fra *Prometheus* maj 2009

modererer og justerer disse tendenser. Men i to millioner år har denne planet været, og er *fortsat*, i en periode med gletsjerdannelse, som bliver større og så mindre, og så større igen. Og i almenhed kan disse perioder deles ind, disse ebber og floder kan deles ind, i langvarige processer på omkring 100.000 år.

Så nu kommer vi til en fase, hvor der er tændt for kulden drenge! Find jeres overfrakke frem: Global opvarmning bliver ikke til noget. Det kunne ske af andre årsager, men det sker ikke naturligt. Så det er fup! *Global opvarmning er et fupnummer*. Dem der påstår, at de er videnskabsmænd, og så siger at de tror på global opvarmning, er *fupmagere*! Og man skal ikke lytte til dem. Der er titusindvis af kompetente videnskabsmænd på denne planet, som har skrevet under på, at *global opvarmning er et fupnummer*. Og derfor er forsøget på at organisere denne planet og dens økonomi på basis af antagelsen om global opvarmning *svindel*! Og det er dødsensfarligt. Jeg vil vende tilbage til nogle af overvejelserne i den forbindelse senere. Men det er vigtigt, at dette bliver forstået.

Nazisterne fra WWF

Hele denne bølge med såkaldt global opvarmning er en bevidst svindel udklækket af to af Verdensnaturfondens grundlæggere: Den ene, der døde for nogle år siden, var den tidligere nazist, prins Bernhard af Holland, den anden var hans makker, Storbritanniens prins Philip. Målsætningen om masse-mord, som formuleret af prins Philip i hans intention om at reducere verdens befolkning med *intet mindre end to tredjedele* så hurtigt som muligt – det er hans projekt om global opvarmning – det er den samme doktrin som tidligere, og ofte, blev udtrykt af den sataniske skikkelse kendt som Bertrand Russell, der var den første, i september 1946, til at foreslå en hurtig igangsættelse af en global atomkrig med det samme formål.

Nogen vil indvende, at jeg beskylder prinserne Philip og Bernhard, lige som Bertrand Russell, for Hitler-lignende tankegang: Det er præcist, hvad jeg gør. Og der er slet ingen fejl, og ingen mulighed for fejl, i min fremstilling af hvad jeg har at sige om emnet, og om dem, nu! Faren er i dag kendetegnet af den voksende samling af mødesteder, såsom MySpace og Facebook, hvis særlige relevans er, at de, sammen med entusiastene af voldelige computerspil, repræsenterer en tabt generation af unge, såsom mange børn og børnebørn af 68'erne, som er flygtet fra den virkelige verden ind i underlige, kultiske retræter, kendt blandt videnskabsmænd og andre lærde fra tidligere tiders tilsvarende kulturer. Jeg hentyder til lignende kulturer, såsom oldtidens Dionysos-kult, og de moderne nietzeanske versioner af samme kult, såsom nazistpartiet, det grønne lederskab i 1920'erne, narkokulturerne og LSD-kulten, søsat i USA og Canada af den britiske trio, Satanisten Aleister Crowley, H.G. Wells og Bertrand Russell, i løbet af 1920'erne og 1930'erne, som den umiddelbare oprindelse for den neo-Dionysiske narko- eller beslægtede sociale retræte-kulturer, som hastigt breder sig blandt man-

ge af vore unge mennesker i USA og Europa i dag.

Tilfældet med den gruppe af toser, afsløret i *Time*, er et udtryk for de dionysiske kulturer, som sprang op under de indflydelsesrige 68'eres regi, fremynglet af afkommet fra Kongressen for Kulturel Frihed i løbet af perioden 1945-1989.

Ligesom *Time* har udført en stærkt tiltrængt tjeneste ved at afsløre det organiserede forsøg på at hjernevaske vor siddende præsident, ligesådan er mange af de skadelige sociale fænomener som påvirker vort samfund, bevidst skabt af organisationer, som skjuler deres indflydelse bag kulten af de intetvildende, den kult som erklærer: »Jeg tror ikke på sammensværgelsesteorier.«

Vi må huske på, at stort set alle store befrifter i menneskehedens historie er sket som følge af en vækkelse af den større del af befolkningen som helhed, til at se den absurditet og fare som de dionysiske og tilsvarende kulturer af »sande troende« repræsenterer, hvilket omfatter de sociale retræte-kulturer, som f.eks. prinserne Philips og Bernhards Verdensnaturfond i dag.

LaRouches prognoser

Nu vil jeg så fortsætte med de øvrige seks pointer, visse populære illusioner omkring økonomiens beskaffenhed. Det skal her bemærkes, og det er officielt, at jeg succesfuldt har foretaget prognoser for den økonomiske udvikling, siden min første kortsigtede prognose i 1956, hvor jeg forudså, at vi omkring februar til tidligt i marts 1957 ville blive ramt af den hidtil største, tungeste lavkonjunktur i efterkrigstidens USA. Og den kom til tiden, som jeg havde lovet.

Derefter lavede jeg en mere langsigtet prognose, som vedrørte de sene 60'ere og begyndelsen af 70'erne, hvori jeg dengang forudså, at vi fra midt i 1960'erne, med mindre visse ændringer blev gennemført af den politik som blev ført i slutningen af 1950'erne, ville påbegynde en økonomisk sammenbrudsproces, og at vi så, mod slutningen af 1960'erne eller i begyndelsen af 1970'erne, måtte forvente – hvis forholdene ikke ændrede sig – at være på vej mod en almen disintegration af økonomien.

Siden da har jeg lavet en del prognoser. *Ingen af disse prognoser er baseret på statistiske metoder*. For jeg tror ikke på statistik. Statistik bestemmer ikke, hvordan en økonomi fungerer. For monetære processer bestemmer ikke, hvordan en økonomi fungerer. Monetære processer kan afspejle regeringens og andres beslutninger, hvilket forårsager disse virkninger, men det er ikke statistiske processer som bestemmer disse processer i økonomierne. Økonomiernes kurs fastlægges af viljen hos magtfulde indflydelser, der former politikken.

Den langsigtede politik vi her har at gøre med oprandt på den dag, den 13. april 1945. Den foregående dag var Franklin Roosevelt gået bort. Den 13. april *annullerede* Truman Franklin Roosevelts politik og indførte en politik udformet af en fascist under navnet John Maynard Keynes. John Maynard Keynes' teori på det tidspunkt og senere – og derefter hans efterfølgeres frem til i dag – var baseret på en bog

skrevet af John Maynard Keynes i 1937. Denne bog, som blev udgivet i Tyskland med et forord på tysk, der angav formålet med udgivelsen, hvor Keynes i forordet skrev, at det var hans mening, at Tyskland under Hitler var en økonomi bedre egnet til hans metoder end andre stater. Og han havde ret! Han havde ret.

Keynes var i øvrigt også ganske skør, på sin egen måde, en regulær åndsbolle, og jeg mener ikke en af dem, man bager i ovnen.

Husk på, hvad der skete. Da Roosevelts tiltrådte embedet, [...] var vi her i USA på vej mod helvede, et økonomisk helvede. Vi havde været på den kurs som en politisk tendens, ikke som en tendens i økonomien som sådan, men en politisk tendens, siden drabet på præsident William McKinley, som bragte Teddy Roosevelt, og senere Woodrow Wilson, Ku Klux Klan-manden, ind i præsidentembedet. Ku Klux Klan-manden Woodrow Wilson havde familie, der var med i Klanen, og det var Wilson, der som præsident relancerede Ku Klux Klan i USA *personligt fra Det hvide Hus*! Og noget tilsvarende foregik i 1920'erne under Coolidge, som holdt sin kæft, fordi han vidste han var kriminel og kunne komme til at tilstå, og under Herbert Hoover, som var en dygtig ingeniør, men havde en dårlig politik, og arbejdede for folk, som havde en endnu værre politik.

Så da Roosevelts trådte til, var vi i en langsigtet ødelæggelsesproces. [...]

Britisk imperialism

Der er et andet aspekt. Menneskehedens udvikling, udviklingen af individets magt over naturen, nationens udvikling, afhænger af videnskabeligt fremskridt – af grundlæggende videnskabelige gennembrud og deres biprodukter, som kan bruges til at forøge menneskehedens kraft pr. person og pr. kvadratkilometer, og dermed forøge befolkningspotentialer osv. På den anden side er de, der har en trang til at have et imperium, et pengeimperium, et gældsslaveimperium, afhængige af at undertrykke indsigten og brugen af videnskab i en befolkning, og af at fastholde dem i tilbagestående og dumhed for derved at kunne kontrollere dem.

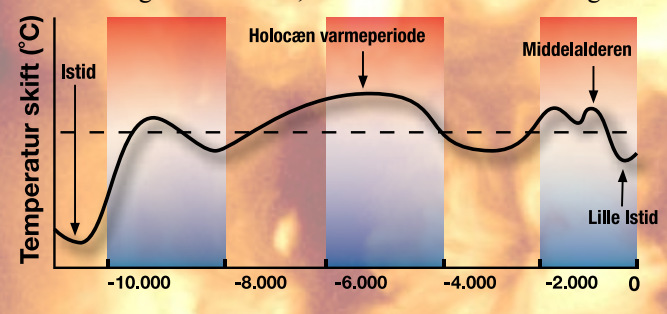
Og den kamp vi står midt i, kampen i verden i dag, er kampen imod *fascisten* prins Philip. Og det er kampen imod en død fascist, prins Bernhard af Holland. Begge repræsenterer det samme. De prøver at fordumme os, de fortæller os, at vi ikke kan praktisere videnskab, og at vi ikke kan have energikilder med en høj energikoncentration. At vi ikke har ret til det! Vi må gå tilbage i tiden, tilbage til hulerne. Vi må beskytte flagermusene! Er flagermusene ikke ligeså meget værd som os? Det er et blodsugersamfund.

Så pointen er, at kampen for fremskridt, kampen for videnskabelig udvikling, kampen for kapital-intensive investeringer i menneskehedens produktive kræfter, er en kamp for at frigøre menneskehedens fra denne bestialske tilstand af imperialism. Og britisk imperialism *er* verdensimperiet! Der er intet andet imperium på denne planet i dag! Enhver idiot kan påstå, at han er et imperium. Han kan sidde på et

Global opvarmning er svindel og bedrag

Det er svindel og bedrag når »eksperter« og politikere hævder, at det er bevist, at menneskeskabt CO2 fører til fa-retruende global opvarmning. FN's klimapanel IPCC er ikke et videnskabeligt organ, men en politisk bestemt konsensus, der har vedtaget en global politik for CO2-reduktion, som man håber at få igennem ved det store topmøde i København i december. En sådan begrænsning vil være ekstremt kostbar og have frygtelige konsekvenser for verdens fattige – men uden effekt på jordens klima.

Grafen viser de dramatiske temperaturforandringer kloden har været udsat for bare over de seneste 10.000 år. Over de seneste millioner af år har vi vekslet mellem kolde istider og varmere mere behagelige perioder. Netop nu er vi i en mellemistid med et klima midt imellem. Disse forandringer har intet at gøre med CO2, men er bestemt af solen og ude-

Figur 2

gadehjørne med en lille konservesdåse og sige »jeg er et imperium«, men det gør ham ikke til et imperium! Det britiske verdensrige er det eneste imperium på Jorden i dag.

Så derfor var begivenhederne i perioden 1865-66 og efterfølgende indtil 1876 en revolution, som bekræftede *USA's karakter som en fri og selvstyrende nationalstat*, og som rakte ud til verdens befolkning for at inspirere dem til også at frigøre sig fra imperiet! Og for at skabe et verdenssystem af uafhængige men samarbejdende nationalstater på denne planet. Og det er det afgørende her.

Dette er også et intellektuelt spørgsmål, og det er spørgsmålet om, hvordan vi tænker omkring »økonomi«. Hvis vi forstår, at det er videnskabeligt fremskridt, grundlæggende videnskabelige gennembrud, der er grundlaget for, at vi er i stand til at komme menneskehedens behov i møde og skabe en fremtid for menneskehedens, så er den store konflikt på denne planet ikke en militær kamp, ikke en krig med militærstyrker. Det er en strid imellem dem, der ønsker at udvikle ånden og færdighederne hos de enkelte individer og befolkningerne, og dem, som vil holde folk nede! Og holde dem på det niveau, som de såkaldte miljøforkæmpere ønsker.

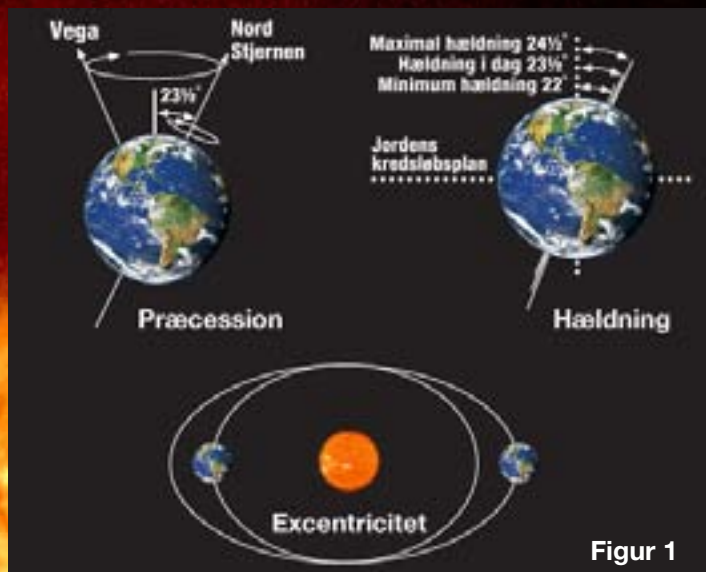
Eftersom man ikke kan opretholde livet for en verdensbefolkning på mere end 5 milliarder uden kernekraft og lignende teknologi-

ske fremskridt, har de, der vil have et imperium af den ene eller anden art, derfor til hensigt at reducere jordens befolkning til *mindre end to milliarder mennesker*.

Og det er det, *miljøbevægelsen drejer sig om! Det er folkemord!* Det er et program for folkemord. Det er det, prins Phillip mener. Og det er det, den fascist, den ex-nazist, prins Bernhard mente.

Så de vrangforestillinger vi har om en økonomi, er opstået, fordi nogen folk tror at økonomi drejer sig om *penge*, eller om at gøre pengeforretninger, eller sælge sin nabo. Sælge din nabo, ikke det han kan tilbyde.

Penge er ikke bestemmende for velstanden. Statistiske målinger af pengetransaktioner har intet at gøre med at lave prognoser for den fremtidige velstand. De har måske en indflydelse, fordi de indikerer en politik i en vis retning. Men det som forandrer planeten, er udviklingen af det individuelle menneskes fornuft. Og udviklingen af den menneskelige fornuft fører til et højere kulturelt niveau, en klassisk kultur! Klassisk kunst, klassisk musik og så videre. Dette er målestokken for menneskehedens. Hvis du er imod klassisk kultur, så er du for ødelæggelsen af samfundets åndsevner. Så er det fordi, du vil producere en flok dyr, som ikke ved bedre. Og de grynter. De har ikke behov for at lære at konstruere sætninger, de behøver ikke vide noget om kontrastpunkt, de kan bare grynte. Og hvis

Figur 1

frakommende kosmiske forandringer.

Figur 1 viser hvorledes jordens bane omkring solen forandres med tiden. Forandringer i præcessionen (forandringen i sigtepunkt for jordens akse), hældningen (hældningsvinklen på jordens akse) og excentriciteten (»rundheden« af jordens bane) betyder store variationer over lang tid, af hvordan solen påvirker jordens klima.

Samtidig har danske forskere under ledelse af Henrik Svensmark, seniorforsker i solfysik på Danmarks Rumcenter, påvist, at forandringerne i solens aktivitet har stor betydning for jordens klima. Når der er større aktivitet på solen (mange solpletter), beskytter solvinden (et felt af magnetiske partikler fra solen **Figur 2**) jorden bedre imod kosmisk stråling. Når dermed mindre kosmisk stråling når igennem til jordens atmosfære, dannes der færre skyer og jordens temperatur stiger.

Det kan også være med til at forklare, at mens medierne har hjernevasket befolkning om den truende globale opvarmning, er temperaturen på jorden som helhed faktisk *faldet* det seneste årti. Kompetente forskere, ikke de politisk korrekte købte forskere, er nu alvorligt bekymret for, at vi er på vej ind i en ny istid.

Læs mere på www.schillerinstitut.dk/climatelies - tg

de bliver trætte af at grynte, kan de altid skrive.

Så penge er ikke den afgørende faktor.

Statistik duer ikke!

Hvad der skete i USA, som det blev demonstreret under Franklin Roosevelts reformer, var, at man havde brug for et valutasystem med faste vekselkurser mellem de enkelte landes suveræne valutaer. For penge har ingen værdi i sig selv! Penge er simpelthen et middel til at organisere en udveksling: investeringer, varer og udveksling. Penge har ingen iboende værdi, statistiske målinger af pengestrømme siger ikke rigtig noget om, hvordan en økonomi fungerer.

Jeg har haft ret hele tiden. Siden min første prognose i 1956, har jeg altid haft ret. Og på alle afgørende punkter har mine modstandere taget fejl. De bruger statistiske metoder, som er inkompetente i sig selv. De måler i form af pengestatistikker, som er en inkompetent målestok. Det vigtige er, hvad du gør for at investere i arbejdskraftens fysiske produktive evner. Og også investere i udviklingen af åndsevnerne og de sociale relationer blandt folk, hvilket er afgørende for at øge produktiviteten; arbejdskraftens fysiske produktionsevne, der er blevet mulig på grund af opfindelser. Intet dyr kan lave en opfindelse, intet dyr har nogensinde opdaget et princip.

Så, kun mennesket, og kun menneskets kreativitet – den krea-

tivitet som findes potentielt i mennesket, men ikke i nogen anden art – er i stand til at skabe en moderne menneskeøkonomi. Der findes ikke noget pengesystem, som kan definere en menneskelig økonomi, udover som ræddenskab i økonomien. Vi har brug for penge på en måde, penge som et handelsredskab. Men produktiviteten måles som en stigning i *arbejdskraftens produktive evner* pr. person og pr. kvadratkilometer på denne planet. Og disse kommer af to ting: Udviklingen af den fysiske evne til at producere, som er en afspejling af fysisk videnskab, inklusive biologisk videnskab. Og dernæst udviklingen af evnen til at kommunikere den slags ideer, der har at gøre med *kulturen*, en befolknings dannelse og dens fortsatte udvikling, og udviklingen og brugen af kulturens færdigheder.

Så det er, hvad økonomi er.

Og der er andre ting, som jeg vil komme tilbage til, men det er pointen. Grunden til at folk ikke forstår tingene er, at de siger: »Hvad fortæller statistikken os?«. »Du lytter til statistikker? Hvad? Hvem er din psykiater?«

Økonomi er ikke statistik.

Bilindustrien som eksempel

For eksempel, bare for at gøre min pointe tydelig, fordi det er en omstridt sag. Min prognose i 1956 var selvfølgelig baseret på mit arbejde indenfor riemannsk fysik anvendt på økonomi og det jeg forstod, fordi jeg også fungerede som

konsulent og havde at gøre med hele sektioner af industrien, specielt automobilindustrien og andre relaterede industrier. Så jeg så det komme, fordi Wall Street og bilindustrien producerede biler med en nyttig levealder på cirka to år. Dvs. efter omkring to år ville reparationsomkostninger overstige det, det ville koste at købe et nyt køretøj. Så man forsøgte at udvide bilindustrien og et par andre industrier baseret på krediteksponering. Man begyndte at give kredit til f.eks. bilsalg på 36-måneders basis, selvom den typiske bil gik i nul efter 24 måneder. Dvs., bilens fysiske værdi ville begynde at falde efter 24 måneder, fordi Detroit producerede noget værre møg rent kvalitetsmæssigt!

De gav mulighed for 36 måneders kredit, så de 36 månedlige afdrag på en ny bil blev grundlaget for den del af økonomien, selv om bilen kun holdt sin nettoværdi i cirka 24 måneder. Men de 36 måneder var ikke nok, så de kom op med et andet svindelnummer kaldet ballon-regningen. Du havde 36 månedsbetalinger, de første 35 måneder med samme betaling hver måned, men i den 36. måned kunne den være mange gange større. Og på mange kreditområder skete dette i løbet af 1950'erne.

Så på det tidspunkt vidste jeg, at når det blev marts – fordi USA's økonomi har generelt en 13 måneders cyklus, det er 12 måneder fra slutningen af det første kvartal til det første kvartal året efter. Jeg vidste, at det hele ville kollapse, når den næste årlige termin kom, omkring marts 1957, fordi jeg sad inde med viden om alle disse industrier, som alle, tilskyndet af regeringens politik, havde begået denne specifikke fejl. Så det kollapsede! Vi havde den værste recession i hele efterkrigstiden.

Så folk kom til mig og spurgte: »Hvad er din statistik?«, og jeg svarede: »Jeg har ikke brug for jeres statistikker. Jeg ved, at der er billån derude, som er af 36 måneders varighed, og som har et ekstra stort afdrag i den 36. måned, og det vil ramme os. Og når det rammer, vil denne økonomi gå ind i en dyb recession.« For det var ikke bare biler, men også mange andre ting, boliger og alt muligt andet, hvor man brugte det samme svindelnummer. Så vi vidste det, eller var i stand til at forudsæ det, fordi vi vidste, hvordan tingene stod til i den *fysiske produktion*, forholdet mellem infrastruktur og den fysiske produktion. I den slags sager er det den fysiske virkelighed, der giver dig et hint om, i hvilken retning *den nuværende politik tager os*.

Krisen er resultatet af en bestemt politik.

For eksempel havde vi en recession i 1987, som var ligeså stor som depression i 1929, hvilket jeg også havde prognosticeret. Det skete i oktober, præcist som jeg havde forudset det. Hvorfor? Pga. kvartalscyklussen og de fysiske omstændigheder på det tidspunkt. Så det, der skete, var, at Greenspan trådte ind på scenen, og han kom op med det her sindssyge, selvinflationskreditsystem. Så siden Greenspan kom til og erstattede Volcker i føderalbanksystemet, er USA gået amok. Vi har opereret under et vanvittigt kreditsystem.

Der er to grunde til, at vi er ban-

kerot nu. For det første er vi bankerot pga. Greenspan og selvinflationsnær gæld. Det er en selvfødsende gæld! Derudover er det faktum, at da vi burde have erklæret hele møllevitten konkurs og skilt os af med den værdiløse gæld, begyndte vi i stedet at købe al gælden op igen med Goldman Sucks og lignende institutioner. Så i stedet for at erklære det hele konkurs og skille os af med skidt, besluttede vi at redde skidt og slå babyen ihjel! Du ved, red bleen – slå babyen ihjel. Og det er, hvad de gjorde.

Så i disse situationer er det ikke penge, det er ikke statistik, det er ikke monetære teorier, der bestemmer hvordan en økonomi fungerer. Det er en fysisk proces! Men »fysisk« inkluderer menneskets hjerne, der ikke ligner noget dyrs hjerne. Intet dyr kan lave en opdagelse, kun mennesker kan. Og det er på den måde, vi organiserer vores *sociale systemer*, ved at indføre *sociale konventioner*, der bestemmer hvordan vi opfører os, og hvad den fysiske effekt af disse konventioner er. Så hvis vi har defekte konventioner, der ikke fungerer som de skal, får vi problemer! Og disse problemer er forudseelige som fysiske processer. Ikke monetære, men fysiske.

Hvis man trykker penge uden stop, så får man naturligvis hyperinflation, men det er ikke udtryk for et monetært problem, men et idioti-problem.

Hvad er profit?

Så er der spørgsmålet om profit, det tredje punkt. Mennesket er den eneste skabning på denne planet, som ikke er et dyr, selvom nogle folk prøver hårdt. Mennesker har kreativitet, dvs. evnen til at opdage et sandt universelt princip, som f.eks. Johannes Keplers egenhændige opdagelse af universel gravitation. Og det er et eksempel på opdagelsen af et universelt gældende fysisk princip, som det senere blev uddybet af Albert Einstein etc. Så der er disse principper. Og menneskets evne til at opdage universelt gældende fysiske principper, og relaterede principper, som har at gøre med kunst og så videre, er årsagen til, at vi er i stand til at øge vores produktive kraft.

Tag en dyreart, eller en gruppe af dyrearter, på et bosted. Bestanden af denne gruppe af dyrearter har en øvre grænse, som er bestemt af de fysiske forhold på opholdsstedet. Og dyrene kan ikke bryde den grænse uden en gunstig forandring i bostedet.

Mennesker er anderledes. Vi skaber bostedet. Vi skaber nye slags beboelsesområder. Og vores brug af opdagede universelle principper er et eksempel på dette. Vi opfinder måder, hvorpå den menneskelige befolkning, som ellers ville have et befolkningspotentiale som gorillaerne eller chimpanserne, kan befolke Jorden. Mennesket er ikke en chimpanse, selvom nogle folk synes at kvalificere sig dertil. Så derfor er mennesket i stand til at øge sin befolkning og overstige chimpansernes! Det betyder, at vi har et økologisk problem. Hvis folk vil rende rundt og opføre sig som aber, som en chimpanse, er der et problem. Der vil ikke være særligt meget familieliv!

Så menneskeheden er derfor i stand til at udvikle en stor befolk-

ning. Vi er for nærværende 6,7 milliarder mennesker på Jorden! Der er ingen anden art, som er i stand til at gøre den slags! Det er på grund af menneskets hjerne! Ikke hjernen som sådan, men menneskets sind. Evnen til at opdage, evnen til at opdage sociale processer såvel som fysiske. Så det er mennesket.

Hvad betyder alt dette?

Tag for eksempel biosfæren. En biosfære sætter normalt visse grænser for dens beboere, og det er ikke bare for en bestemt art, men for en hel gruppe af arter, som interagerer i et bosted. Menneskeheden har for længst overgået det potentiale, som en hvilken som helst anden dyreart ville have haft, for eksempel bavianerne. Samtidig opbruger vi derfor også nogle af de ressourcer, som er tilgængelige for os tæt ved Jordens overflade. Så hvordan kan vi leve, hvis vi gør det? Hvordan kan vi bryde det, som biologen kalder naturens love?

Vi forøger faktisk menneskets evne til at leve, ved at skabe hvad de fleste folk vil kalde »overbefolkning«. Vi forbedrer menneskets evne til at eksistere, og øger samtidig vores levestandard ved at gøre det.

Så hvad mener vi, når vi siger »profit«? Vi mener ikke profit i form af penge. Vi mener noget, som muligvis ved første øjekast er afspejlet i årsregnskabet, og som ligner en monetær profit, men det er ikke en pengeprofit. Det vi gør er at forbedre arbejdskraftens produktive evne pr. person og pr. kvadratkilometer. Det er dér, profitten ligger. Dette kommer hovedsageligt fra innovationer, fra anvendelsen af opdagelser eller fra forbedringer i måden, hvorpå de anvendes. Menneskeheden opbruger – ja, hvor kommer de fleste af vores ressourcer fra? De fleste af de ressourcer, vi behøver for at overleve, kommer fra biosfæren.

Vi udgraver f.eks. mineraler fra de øverste lag af Jordens ydre. Hvordan havnede de mineraler der? Dyr døde, små dyr gik til, og efter deres død blev deres skeletter, eller det der modsvarer skeletter, aflejret i visse områder. Det er sådan, vi finder ting. Alle disse mineraler lades tilbage som efterladenskaber af små døde dyr. Vi graver og finder en åre, en mineralåre. Vi finder en åre og vi graver den op. Men så bruger vi den jo op! Hvad gør vi så? Jamen så bliver vi jo nødt til at opbygge vores evne til at producere ved at gøre nye opdagelser, hvilket betyder, at vi øger vores kapitalinvesteringer – i liv. Vi investerer mere rent fysisk for at opretholde et menneskeliv, for at kompensere for at vi har opbrugt nogle af de såkaldte råstofressourcer, som er blevet efterladt til os, som en slags arv, af døde dyr. Deres små døde kroppe. Vi finder de fleste mineraler på den måde.

Så derfor betyder profit i virkeligheden, at menneskeheden ved hjælp af menneskelig fornuft, ikke blot udvikler fysisk-videnskabelige opdagelser, men at vi, ved at forøge den kapitalintensive investering i menneskeheden, forøger vores evne til at bryde igennem det, der hidtil havde lignet en øvre grænse for befolkningstallet. Og dette er ægte profit. Profit kommer fra den egenskab, mennesket har til, med sin fornuft, at gøre nye opdagelser og realisere dem, og derigennem

øge menneskets produktive potentiale til at leve, mens vi tilsyneladende opbruger biosfærens ressourcer.

Planeten har i sin kemiske sammensætning tre grundbestanddele. Planetens totale masse er omtrent den samme, som den var for længe siden. I begyndelsen var det mest abiotiske, ikke-levende processer, der udgjorde Jordens bestanddele. Så tog levende processer over og begyndte at udvikle biosfæren. Biosfæren begyndte at vokse, hvilket betød, at mens planetens samlede masse var stabil, voksede biosfæren og forøgede sin relative andel på bekostning af det gamle materiale, det abiotiske.

Menneskeheden kommer til og begynder at opbruge biosfæren, der havde udviklet sig, som liv gør, ved at æde noget af det præbiotiske. Mennesket gør nu det samme. Det vil sige, at den menneskelige kreative evne forøges, effekten af menneskelig kreativitet er tiltagende. Menneskeheden demonstrerer, at den ikke er *en del* af biosfæren som sådan, men at den *overgår* biosfæren, menneskets kreative fornuft.

Og det er i virkeligheden, hvad økonomi er. Økonomi er baseret på udviklingen af menneskeheden kreative evner, de kreative evner som adskiller mennesket fra et hvilket som helst dyr. Og derfor er det menneskets fornuft, den menneskelige kultur, menneskeheden kultur og samfundets kultur, der er det vigtige.

Det er vrangforestillingen om profit.

Energi er varme sager

Nu til energi. Energi måles hovesageligt i temperatur, ikke i kalorier. Energi er varme sager!

En calories værdi må ses i forhold til temperaturen, den forekommer ved. Det er grunden til, at menneskeheden ikke kunne leve på denne planet på basis af en grøn politik. En grøn politik for planeten, en såkaldt miljøvenlig politik for planeten, ville føre til ødelæggelsen af det meste af menneskeheden. Det er masse mord. Bertrand Russell forstod dette, og det gør prins Phillip sikkert også. Så det er problemet.

En calories værdi, med hensyn til energi, er dens *relative temperatur*. Jo højere temperaturen er, desto større er værdien af kalorien. Jo lavere temperaturen er, desto ringere er værdien. Og hvis din energipolitik går ud på at tælle energienheder i form af såkaldt »vedvarende energi«, så fører det til folkemord på menneskeracen, og der er ingen videnskabelig undskyldning for det folkemord.

Ser I, kreativitet, det er det vigtigste i økonomi. Mennesket, det menneskelige sind, ejer evnen til at opdage universelt gældende love, som ikke er matematiske love som sådan. De har muligvis en matematisk afspejling, ligesom en skygge. Det er fodsporet af en opdagelse, men det er ikke substansen af opdagelsen. Essensen af en opdagelse er selve den handling, det tog at opdage den, ikke indholdet eller opdagelsens energiaftryk. Så, det vi derfor ønsker er en kultur med en højere grad af kreativitet i kulturen. Det indebærer, at vi ikke har brug for den slags møg, som folk kalder musik og underholdning i dag! Vi

må gå tilbage til en tid, hvor vores kultur var bedre, før Anden Verdenskrigs afslutning, før udvikling af den kunstige musikkultur og den falske litterære kultur og alle disse

LaRouches Ungdomsbevægelse arbejder på at bemestre de vigtigste kreative gennembrud i menneskeheden historie, både indenfor klassisk musik og videnskab. Deltag på www.wlym.com.

ting. Vi må tilbage til videnskabelig kreativitet. Vi har ikke brug for Facebook, vi har ikke brug for MySpace, vi har ikke brug for nogen af de ting, som symboliserer degenerering! Symboler for folk som vil leve og underholde sig selv uden at lave noget! Som kun vil tale om at lave noget. De taler om ingenting og kalder det »noget«.

Og så er der verdenshandlen. Atter igen kultur. Det karakteristiske ved en menneskelig kultur er forbundet med sprog. Hvorfor det? Fordi sprog er et redskab, som vi bruger til at kommunikere kreativt arbejde imellem folk. Men kreativitet er ikke sprog. Kreativitet er *brugen* af sproget, og af de forskellige nuancer indenfor det sprog, til at formulere problemer og komme med kreative løsninger for disse

»Redningsplanen«

problemer. Det er kreativitet. Og en befolknings kreativitet findes i dens kultur.

Menneskelig udødelighed

Det følgende har anstrøg af et teologisk spørgsmål, men det er vigtigt, og man kan ikke undgå det i videnskaben. Det kommer i form af spørgsmålet om menneskeheden udødelighed.

Når mennesker dør, så dør de, i modsætning til dyrene, ikke i virkeligheden. Tænk på det med udgangspunkt i folks kreative evner, individers kreative kræfter. En person, som f.eks. Einstein, Kepler eller en helt tredje, har gjort en opdagelse. Hvordan fungerer det? Han har gjort en opdagelse, og han

ved formodentlig, hvordan den kan bruges. Han kommunikerer det til andre. Hvordan kommunikerer han det? Han gør det ved at få dem til at gennemgå processen med at gøre

en opdagelse. Hvordan spredes opdagelser i samfundet? Det sker ved en proces, hvor en person som dør, alligevel ikke er rigtig død som en aktiv del af kulturen, hvis den er kreativ. Fordi, for at kunne videregive en kreativ ide, er du nødt til at genleve den. Og hvad der sker i samfundet, er, at de principper vi udvikler, blandt uddannede folk som har kulturel dannelse, indsigt i videnskab og så videre, er, at det de opdager bliver reproduceret i en uafbrudt proces af dem, som kommer efter dem. Det er måden, det sker på. Det er, hvad en kultur er. Det involverer sprog, det involverer alle de instrumenter, vi bruger til at kommunikere og legemliggøre vores kultur.

Så menneskeheden er altså det eneste *kendte udødelige levende*

væsen på Jorden.

Og den udødelighed kommer til udtryk ved, at de ideer som er kreative, faktisk kreative menneskelige aktiviteter, kun kan videregives ved, at de genskabes i folk, der følger efter dem, som startede netop den opdagelsesproces. Det er sådan videnskab fungerer! Det er sådan kunst fungerer!

Tag f.eks. al god klassisk musik, der i almenhed har sine rødder i Johann Sebastian Bachs opdagelser. Der er ingen dele af den klassiske musikkomposition, som ikke involverer en genskabelse af Bachs enestående, originale opdagelser indenfor musik og kontrapunkt. Det er umuligt at forstå musik, det er umuligt at reproducere det [uden at

forstå Bach]. Beethoven ville ikke have været Beethoven, hvis han ikke havde absorberet Bach! Bach lever i Beethoven, i hans værker! Bach lever i Mozart, i hans værker!

Bach lever i Brahms og i hans værker! Og enhver der ikke kan lide Bach, er ikke musiker!

Det samme er sandt i litteraturen. Det er Shelleys pointe om poesi. Der er det samme princip. *Mennesker dør ikke på den samme måde* [som dyr]. Kødet dør, kroppen dør. Men den kreative proces, der bor i mennesker, sikres varighed af *andre* mennesker, som fortsætter den samme proces, de samme tanker, den samme oplevelse!

Hvorfor er det så vigtigt for os at tænke på vores forgængere? Hvorfor er det vigtigt for os at kende til oldgamle kulturer? Hvorfor forsøger vi at forstå mennesket af i dag gennem at gå titusinder år tilbage i tiden, eller hundredtusinder af år, til de første spor efter menneskelig eksistens på planeten? Fordi vi har en trang til at suge til os det, der gør mennesker til mennesker til forskel fra dyr. Det er kreativitet. Kreativitet er noget, der opleves.

Så derfor, hvis du vil have et samfund, som ikke består af dumme kaniner, er du nødt til at vie dig selv til at inspirere vores børn og andre til at genleve og erfare de opdagelser, som menneskeheden fremgang har været baseret på. Og på den måde er individet udødeligt.

Denne udødelighed kommer på dynamisk vis til udtryk i kulturen.

Det vil sige, at hvis du vil have en fungerende økonomi, er du nødt til at tænke på sprogkulturen og relaterede aspekter af et folks kultur. Og det er grundlaget for en nationalstat. Betyder det, at vi konkurrerer imod eller bærer had imod

andre nationalstater? Selvfølgelig ikke! Hvad betyder det rent faktisk? At vi altid må forsøge at engagere og forstå de kreative processer i befolkninger fra en anden kultur, som taler et andet sprog. Vi forsøger at optage og sprede dét, som de har bidraget til menneskeheden. For os er det værdifuldt. Vi forsøger at beskytte det. Vi bygger museer. Vi gør alle mulige ting for at holde kreativ viden fra fortiden i live, og for at dele den med andre folk fra andre kulturer. Og det er sandt for en økonomi. Og det er også sandt for verdenshandlen. Det er hele pointen med verdenshandel.

National suverænitet

Til spørgsmålet om national suverænitet. Da mennesker er kreative, betyder det, at det er samspillet mellem mennesker over flere generationer indenfor bestemte kulturelle rammer, som udgør den kollektive bevidsthed hos en befolkning. Dette er den sande frie vilje hos et folk, er dets kultur, det kreative aspekt af dets kultur, som normalt forbindes med dets sprogkultur, eller med grupper af sprogkulturer.

Så derfor har vi dette forhold, som princippet fra Den vestfalske Fred i 1648 er et typisk eksempel på: Fred mellem kulturer. Næstekærlighed iblandt kulturer. Vi må have respekt for en kulturs *suverænitet*, fordi det er her, i en kulturs *suverænitet*, at vi finder kreativitetens identitet. Og den finder sit udtryk i sprogkulturen. Derfor er *respekt* for sprogkulturen og en tendens til at *hjælpe* den anden kultur til succes grundlaget for et anstændigt forhold [mellem nationer]. Så derfor er det samfund vi ønsker et samfund bestående af nationalstater.

Vi vil ikke have globalisering! Globalisering er for aber, ikke for folk! Aber kan rejse verden rundt til forskellige steder, chimpanser kan gøre det, og så længe bostedet er gæstfrit, er én abe stort set ligesom enhver anden abe. Men jeg er ikke en fan af den form for efterabning.

Jeg tror, at hvad jeg har sagt er en god platform for den diskussion, som vi nu skal have. God fornøjelse.

**Lyt til Radio Schiller:
politiske orienteringer
på dansk**

**[www.schillerinstitut.dk/
radioschiller.html](http://www.schillerinstitut.dk/radioschiller.html)**

* Bliv medlem eller abonner
* Få et gratis nummer af vores månedlige nyhedsbrev Prometheus
* Kom til et møde
* Hjælp med at dele denne avis ud

**tel.: 35 43 00 33
si@schillerinstitut.dk**

Vi behøver Schillers æstetiske breve i dag

- af Teride Istogu Gillesberg

Frihedsdigteren Friedrich Schiller har et utroligt smukt og kærligt menneskesyn. For ham er mennesket skabt til noget bedre. Han skriver om den skønne sjæl, hvor menneskets følelser og dets fornuft går op i en højere enhed. Her handler mennesket godt, ikke af pligt men af egen fri vilje, fordi det ønsker at gøre godt. For Schiller er der først mulighed for sand politisk frihed, når mennesket er frit gennem at fornuft og følelser er forenet i denne højere enhed og handler passioneret for det almene vel.

I hans skrifter som f.eks. »Om det ophøjede« og »Menneskets æstetiske opdragelse i en række breve« arbejder han med, hvordan man kan udvikle menneskene til sådanne skønne sjæle. De æstetiske breve har tre hovedtemaer. Det første er nødvendigheden af at forædle menneskets karakter, det andet kunstens betydning for at opnå det og det tredje om, hvordan dannelsen af en skøn sjæl i mennesket er nøglen til politisk frihed.

Schiller skrifter er indholdsfulde og dybsindige. De kræver en koncentreret indsats for at begribe ideerne, men spring ud i det. Der er en stor skat, der venter på at blive tilegnet.

Den skønne sjæl

Schillers skønne sjæl handler med passion for andre mennesker og for retfærdighed af et godt hjerte, ligesom den barmhjertige samaritaner. For at kunne blive til sådan en ophøjet sjæl må man uddanne både sine følelser og sin fornuft. Følelserne og fornuften må bringes i en harmonisk balance.

Det hedonistiske menneske, der kun handler ud fra umiddelbart begær, er ikke et helt menneske men en slave af sine drifter og følelser – og dermed ikke frit.

Omvendt er et kantiansk menneske, der kun kan handle fornuftigt gennem at undertvinge sine følelser, emotionelt amputeret og heller ikke helt sig selv. For at blive et helt menneske mener Schiller derfor, at følelserne må udvikles og ophøjes, så de kommer i harmoni med fornuften – uden at hverken menneskets følelser eller dets fornuft må tvinges i lænker.

Hvordan kan det lade sig gøre? Der kræver en forenende kraft af transcendent karakter. Noget der både har rod i dem begge og samtidigt løfter sig over dem: skønheden! Tænk på Beethovens 9. symfoni (der var inspireret af Schillers digt »Hymne til Glæden«) eller på en græsk statue, der virker som om, at den er i fysisk og åndelig bevægelse, selvom den er mejslet i sten. Skønheden opløfter både følelserne og fornuften.

Kunstnerens opgave er at skabe skønhed på det højeste universelle niveau. Han må kende den kunst, der kendetegnede de største civilisationer, som f.eks. det klassiske Grækenland, for at kunne handle på det højeste niveau i sin egen tid. Schiller mener, at det er kunstnerens opgave at uddanne befolkningens karakter gennem at give dem det de behøver, ikke det tidsånden begærer. Så vil kunstnerens egen ædle sjæl vække genklang og opløfte befolkningen.

Hvor er den smukke kunst i dag? Dagens »moderne kunst« er mangt og meget, men skøn er den i værd fald ikke!

Frihed – vores majestætsret

For Schiller drejer det sig om at uddanne mennesker til skønne sjæle uden at krænke deres frie vilje, som han kalder menneskets majestætsret. Tænk på et barn. Hvordan lærer det bedst? Ikke igennem tvang, men gennem leg. Schiller skriver, at mennesket kun et helt frit når det leger, og kun kan

lege fuldt, når det er frit. Kunsten er at vække folks legedrift, hvor kreativiteten kan blomstre. Ved at være fri gennem denne form for leg vækkes menneskets pas-

sion og bliver kilden til yderlig kreativitet og handling. Og den klassiske kunst er den fremmeste skueplads for denne form for leg, fordi den er baseret på kreativitet uden at give afkald på en højere ikke-arbitrær lovmæssighed.

Mennesket er først rigtigt frit, når det har en skøn sjæl. Et sådant menneske kan frit følge sine drifter, fordi det har nået en udvikling,

hvor fornuften kan stole på følelserne, da følelserne er blevet en forlængelse af fornuften. Fornuft og følelser er vokset sammen til en højere enhed.

Når menneskets følelser og fornuft er blevet til ét, støtter de og udvider hinanden. Vores følelsers indlevelsessevne vokser samtidigt med indsigten hos vores fornuft. Jo større indsigt vi får i os selv og verden omkring os, desto større frihed har vi til at gøre det, vi egentlig vil, og dermed få sand frihed. Kun når mennesket føler med verden og lever sig aktivt ind i den, kan det også påvirke den.

Selvom Schiller skrev for evigheden, forsøgte han ikke at flygte fra sin tid, men mente tværtimod, at man må tage ansvar for den. Han skrev de æstetiske breve for at angive en vej ud af den tilsyneladende håbløse situation, der opstod i Europa efter den mislykkede franske revolution. Han skriver i det femte æstetiske brev: »Naturstatens bygning vakler, dens mørke fundamenter giver efter, og der synes at bestå en fysisk mulighed for at sætte loven på tronen, for endelig at respektere mennesket som sit eget mål og gøre sand frihed til grundlag for den politiske forening. Et forfængeligt håb! Den moralske mulighed er ikke til stede, og det gavmilde øjeblik finder en uimodtagelig slægt«.

Andetsteds i brevene spørger Schiller, hvordan man kan skabe en frihedsstat, når masserne er

dominerede af had og brugen af vold, eliten er degenereret og staten korrupt. Det er derfor han skriver sine æstetiske breve. Det er kun gennem menneskets æstetiske opdragelse – gennem at forædle folks karakter – at sand frihed og dannelsen af en fri stat er mulig. For Schiller er den største kunst den at skabe politisk frihed.

Hvad med i dag?

Med det internationale finanssammenbrud, og faren for at Obama-administrationen indfører fascistiske nedskæringer, står vi på kanten af at få en ny sort tidsalder. Det store spørgsmål er, om vi denne gang er i stand til, med Schillers ideer om den skønne sjæl, og de politiske løsninger som den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche har fremlagt, at gribe ind i historiens gang og sørge for, at vi ikke gentager fejltagelserne fra den franske revolution.

Vær ikke passiv på historiens skueplads. Vær et helt menneske der handler på vegne af den nulevende og de kommende generationer.

Michelle Rasmussen har bidraget til denne artikel.

Schillers breve findes oversat til dansk af Per Øhrgaard som »Menneskets æstetiske opdragelse i en række breve«, der blev udgivet på Gyldendals forlag i 1970 og 1996.

Schillers tak til Danmark

Som man kunne læse i Schiller Institutrets kampagneavis nr. 8, forår 2009, var der en sammentværgelse mellem Jens Baggesen, Frederik Christian af Augustenborg og Ernst Schimmelfmann for at redde Friedrich Schiller på et tidspunkt, hvor han var fanget i en håbløs finansiel og helbredsmæssig situation. I årene 1791-1796 modtog Schiller derfor 1000 thaler årligt fra Danmark, der gjorde det muligt for ham at forsørge sig selv og sin familie.

På Schillers spørgsmål, om han kunne gøre noget som tak for den storslåede hjælp, bad Frederik

Christian af Augustenborg ham om, at skrive nogle betragtninger om menneskets æstetiske opdragelse, et spørgsmål der beskæftigede ham, da han var protektor for Københavns Universitet og ledede arbejdet med at reformere det danske uddannelsessystem.

Schiller tog begejstret imod opgaven og skrev tilbage, at disse breve er fra én, som »taler skønhedens sag, til et hjerte som føler og udøver hele dens magt«. Fra 1793 og fremefter skrev han en række breve om emnet, der gik på omgang i den danske elite. Det er disse breve, der i en noget omarbej-

det form blev publiceret i skriftet »Menneskets æstetiske opdragelse i en række breve« i 1795. Et skrift der siden har været kilde til inspiration og diskussion blandt alle filosofisk interesserede mennesker.

Frederik Christian af Augustenborg, som Schiller beskrev som »... en ligeså åndfuld tænker som frisindet verdensborger ... et hjerte, som i skøn entusiasme vier sig til menneskeheden vel!«, var helt på bølgelængde med Schiller i ideen om, at uddannelsessystemet ikke blot skal lære eleverne et pensum, men i lige så høj grad har til formål at forme deres karakter.

ANIMATING CREATIVITY
WORLD-WIDE LAROCHE YOUTH MOVEMENT
LaRouches Ungdomsbevægelse
arbejder med at opdage principper bag
videnskab og musik
Følg med på: WWW.WLYM.COM

Stop finanssvindlen med en Pecora-kommission, fra side 2

undersøgelseskommission (se side 3), der kan blottlægge, hvad der egentlig er foregået i den finansielle sektor i de senere år. Er der systemiske fejl, som f.eks. derivater og lign., der truer vores finanssystems stabilitet? Er der nok gennemskuelighed og offentligt tilsyn og kontrol? Er der også danske banker eller personer involveret i affærer, som f.eks. den amerikanske tidligere Nasdaq-direktør Madoff, der svindlede for 65 mia. dollars? Er der danske banker, der har bedraget deres kunder for at kunne tjene penge på dem? Hvem beskytter kunderne? Hvad er forbindelsen mellem den finansielle verden og den politiske? Hvordan kan det f.eks. gå til, at Den Danske Bank tilsyneladende skrev Bankpakke II? Hvem tjener Nationalbankens politik, den danske stat og befolkning eller finansverdenen?

En sådan undersøgelseskommission bør nedsættes af Folketinget, evt. efter en høring arrangeret af Folketinget med internationale eksperter som Lyndon LaRouche, og danne grundlaget for konkrete lovforslag, der kan lave nye spilleregler for den finansielle verden.

Der må være vandtætte skodder mellem de dele af finansverdenen, som tager sig af normal indlåns- og udlånsvirksomhed, kreditforæningslån etc., og de dele, der har investeringsbanker som f.eks. Saxo Bank, hvor investorer, som på et andet spillekasino, forsøger at være heldige med at få en hurtig gevinst uden at skabe samfundsnyttige værdier. Almindelige bankkunder skal ikke lokkes ud på spekulationens overdrev af driftige provisionsaflønnede bankansatte.

Hvordan kan vi inddæmme den spekulation, der i stigende grad er blevet udstrakt til den normale del af økonomien, bl.a. gennem indførelse af indeklån, afdragsfrie lån og SDO-lån, der har været med til at pumpe boligboblen (og boblen baseret på stigende jordpriser i landbruget) op og underminere Danmarks finansielle stabilitet? Hvordan kan man stoppe usikkerhed og spekulation, som blev resultatet, da Nixon tog dollaren af guldet i 1971, og de faste valutakurser landene imellem blev erstattet af flydende valutakurser og spekulation?

Et sådant internationalt system kan Danmark selvfølgelig ikke skabe selv. Et Nyt Bretton Woods-finanssystem kan kun etableres, hvis vi formår at få USA, Rusland, Kina og Indien til at gå i spidsen for det. Men det kan vi så arbejde for og sætte på den internationale dagsorden, som det faktisk blev diskuteret i tiden op til G20-mødet i London, men som hurtigt derefter forsvandt fra den offentlige diskussion.

Politikernes illusion

Den største trussel netop nu er politikernes illusion, at hvis de blot laver hjælpepakke efter hjælpepakke, så kan vi vende tilbage til de gode gamle dage, inden finanskrisen slog til. Det internationale finanssystem har i de sidste mange år levet på svindel og bedrag, hvor man har skabt enorme gevinster uden at skabe noget produktivt. Nu hvor det så har vist sig at være fupgevinster, har skatteyderne måttet træde til og fylde hullerne. De penge bankerne får gennem hjælpepakkerne, hjælper måske bankerne, men ikke den produktive del af økonomien, der skal skabe det fy-

sisk-økonomiske overskud, vi skal leve af i fremtiden.

I stedet for flere blankochecks til finansverdenen må vi derfor sætte finanssystemet som helhed og de enkelte kriseramte banker under konkursbehandling, hvor spekulative dårlige dele af aktiviteten, som f.eks. derivater, afskrives, mens de normale ikke-spekulative bankaktiviteter fortsætter i en ny reorganiseret bank – som man skulle have gjort det med Roskilde Bank og de banker, der siden er blevet hjulpet.

For at holde gang i den danske økonomi giver man så, hvor det måtte være nødvendigt, kredit direkte til landbrug, fiskeri, industri, byggeri etc. via en ny statsbank eller gennem Nationalbanken.

Samtidig må man fremrykke og finansiere de kommunale, regionale og statslige investeringer i infrastruktur og offentlige bygningsarbejder, der allerede er på tegnebrættet, men som gang på gang er blevet udskudt, og så udstede kredit til en række store nationale infrastrukturprojekter, der bør igangsættes hurtigst muligt, som f.eks. en Kattegatbro og et dansk magnetognet, som

vi beskrev det ved Schiller Institutets foretræde for Folketingets Trafikudvalg den 2. april (se side 11).

Disse projekter har ikke blot en langt større jobskabende effekt, krone for krone, end hvis man pumper penge ind til simpelt forbrug via skattelettelser eller ved at fremrykke udbetalingen af pensionsmidler som SP-opsparingen eller penge fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Det svarer til at tisse i bukserne i frostvejr. Infrastrukturinvesteringer øger i stedet produktiviteten i hele økonomien på lang sigt, og lægger et fundament for fremtidig fremgang og velstand.

Men tiden er ved at rinde ud for disse beslutninger. Følger vi massemediernes økonomer og eksperter, havner vi uundgåeligt i en grøn ideologi og den samme fascistiske nedskæringspolitik, som Obama nu forsøger at gennemvinge i USA. Derfor skal du blive aktiv i Schiller Instituttets kampagne. Kræv en Pecora-kommission og arbejd for det skifte i den økonomiske politik og samfundets menneskesyn, der giver os og de kommende generationer en menneskeværdig fremtid.

Obamas sundhedsreform kopieret fra Hitler, fra side 3

med et lille nuanceskifte i indstillingen hos lægerne. Det begyndte med accepten af holdningen, at der er liv, der ikke er værd at leve. Denne holdning begrænsede sig i begyndelsen til meget syge og kronisk syge. Gradvist blev kredsen af de, der var inkluderet i denne kategori, udvidet til at inkludere de socialt uproduktive og ideologisk uønskede, og til sidst alle ikke-ariske. Men det er vigtigt at forstå, at den uendeligt lille løftestang for hele denne tankegang, fik sin begyndelse med holdningen overfor de uhelbredeligt syge«.

Nu vil Obama-administrationen reformere sundhedssystemet ud fra nødvendigheden af besparelser og troen på denne nyttefilosofi – Obama vil måske kalde det »pragmatisme« – som længe har presset på. Man kopierer grundlaget for Hitlers sundhedspolitik og har sat kursen mod den form for hemmeligt program, som Hitler satte i gang med en underskrift i oktober 1939, med titlen: »Ødelæggelsen af liv der ikke er værdige til at blive levet« (Hitler tibagedaterede ordren til 2. verdenskrigs udbrud den 1. september 1939). Det medførte en systematisk likvidering »gennem en værdig død« af de personer, der vurderedes til blot at ligge samfundet til last.

Sundhedsreformens fædre

Vil man overbevise sig om, hvor dårlige intentioner der ligger bag sundhedsreformen, behøver man blot at kigge på de folk omkring Obama, der står bag den.

En af hovedkræfterne er Ezekiel Emanuel, bror til Obamas stabschef, Rahm Emanuel, der er sundhedspolitisk rådgiver til budgetchef Peter Orszag og et ledende medlem af Obamas 15-personer store »Råd til at undersøge konkurrencedygtig effektivitet«. Det skal fastlægge, hvilken medicinsk behandling der skal tillades, hvad den må koste, og hvad der simpelthen er for dyrt. I oktober 2008, da Bush stadig var præsident, skrev Emanuel i avisen Huffington Post: »... billioner af dollars går op i røg under denne

Ezekiel Emanuels og Margaret Battins arbejdsrapport med titlen: »Hvad er de mulige besparelser ved at legalisere lægeassisteret selvmord?«

krise, millioner af amerikanere står overfor at tabe deres hjem og arbejde, og de er vidne til en dramatisk reduktion i deres pensionsopsparing. Som et resultat vil offentligheden desperat ønske finansiell sikkerhed, og at få sundhedsydelse er en kritisk del af det... Under truslen om at miste alt, vil amerikanerne måske stille sig tilfreds med en garanti for en hæderlig plan, der yder omkostningseffektive behandlinger med begrænsninger i valgmulighederne og ydelserne, for at spare penge... Den kæmpestore stigning i den offentlige gæld, som disse hjælpepakker indebærer, øger behovet for at begrænse udgifterne til sundhedsydelse«.

Emanuel skrev, at hans medforfatter fra tid til anden, »den mest erfarne af sundhedsøkonomerne, Victor Fuchs fra Stanford Universitet, længe har insistet på, at vi kun får en sundhedsreform, når der er krig, en depression eller en anden stor krise i befolkningen. Det ser ud til, at vi får alle tre«.

Hvad er karakteren af den sundhedsreform, som Emanuel håber på at kunne få gennemført? I 1998 udarbejdede han et arbejdsrapport sammen med Margaret Pabst Battin med titlen: »Hvad er de mulige besparelser ved at legalisere lægeassisteret selvmord?«. Medforfatter Battin er ikke læge, men har studeret filosofi og novelleskrivning. Hendes professionelle karriere har været dedikeret til at legitimere masse mord på de ældre og syge. Hun har bl.a. skrevet: »Skal medicinsk behandling for de ældre rationeres?«, »Om at vælge dødstidspunktet. Etik og økonomi ved ældres selvmord«, »Er der plads

til eutanasi blandt de ældre« og »Aldersrationering og en retfærdig distribution af sundhedsydelse; er der en pligt til at dø?«

En anden nøgleperson er Obamas budgetchef, Peter Orszag. Han var i 2007-2008 chef for Kongressens budgetkontor, hvor han gentagne gange skrev, at medicin og behandlinger skulle rationeres i henhold til deres effekt på antallet af såkaldte »kvalitetstilpassede leveår«, »Quality Adjusted Life Years«, QALY.

Disse QALY skal hjælpe økonomerne med at prisfastsætte værdien af liv, specielt blandt syge og ældre. Skal man måle sine fremtidige QALY, skal man tælle de forventede leveår man har foran sig, og så gange op med den livskvalitet man forventes at få. Har man det kun halvt så godt, som en supersund frisk ung mand, regnes et år kun som 6 måneder. Står det dårligere til, er det mindre QALY-tid. Når man skal sætte en pris på menneskeliv, skrev Orszag, er eksperterne enige om, at en QALY er 50-100.000 dollars værd.

Omsat til praksis betyder det, at ikke alle skal have en optimal behandling i sundhedsvæsenet. Er man gammel og syg, har man ikke nok QALY frem for sig, til at det kan forsvares at bruge penge på den bedste medicin og behandling. I stedet får disse ældre eller kronisk syge smertelindring, og måske hjælp til »en værdig død«. Det betyder selvfølgelig også, som man har set i England, hvor dette system er blevet indført, at der er en klas sedeling, på den medicinske hjælp man får. Er man fra en mere velhavende del af befolkningen og har

den rigtige hudfarve, har man mange QALY frem for sig og er derfor værd at satse på. Er man fattig og fra indvandrerkræde, er ens liv alligevel ikke værd at leve, og man må affinde sig med et kortere liv. I England har det vist sig, at hvis lægerne bare er pædagogiske nok overfor de pårørende, så kan man få indvandrere i 50'erne til at acceptere, at nyresvigt er en fatal lidelse, det ikke lønner sig at overkomme med dialyse og lignende.

Danmarks sundhedsvæsen

Hvis disse forandringer kommer igennem i USA, skal man som ældre eller svagelig ikke føle sig tryk i Danmark. En diskussion i lighed med den Obama-administrationen nu fører, fandt sted i Danmark

under påvirkning af oliekrisen i 70'erne og de hastigt voksende offentlige underskud. Dengang kunne man høre socialminister Ritt Bjerregaard erklære: »Vi kan ikke blive ved med at betale mere og mere for et hospitalsvæsen, hvor langt over halvdelen af udgifterne anvendes til at udskyde døden nogle få uger eller måneder«, og »vi kan ikke klare de næste 10 års tilvækst af gamle ved at udbygge plejehjemmene«. I et interview med Jyllands-Posten 1. juni 1980 udtalte hun: »Jeg har rejst spørgsmålet om døden og om den kunstige udskydelse af livet på baggrund af vor økonomiske situation«.

Den intensive debat på daværende tidspunkt, hvor et af hovedtemaerne var, at vi skulle holde op med at bruge penge på »kunstigt« at forlænge livet og i stedet overtale folk til at vælge en billigere »værdig død«, fik store konsekvenser. Selv om det med en aktiv modstand

lykkedes at begrænse skaderne, har det danske sundhedssystem lige siden været inficeret af en dødelig holdning om »altid at holde øje med omkostningerne«. Man udsulter konsekvent sundhedssystemet, så »det er tvunget til at tænke mere økonomisk«, og i stedet for at behandling ydes, efter hvad der forventes at give størst succes, har økonomiske betragtninger vejet stadig tungere.

Samtidigt har man i administrationen af hospitaler o. lign. i høj grad erstattet overlæger, der er forpligtet overfor patienterne gennem deres lægeløfte, med DJØF'ere – jurister og økonomer – der er forpligtet overfor administrationen og budgettet. Det har allerede betydet, at mange liv, der med den rette be-

LaRouches samarbejdspartnere i Danmark udgav dette hæfte i 1980 for at stoppe den værdige døds mareridt.

handling kunnet være blevet reddet, er gået tabt, og at en stadig større del af sundhedssystemets udgifter går til konsulenter og administration i stedet for behandling af patienterne.

På trods af en forbedret økonomisk situation i Danmark siden begyndelsen af 90'erne, har vi måttet vænne os til ventelister, akut læge- og sygeplejerskemangel, og at mange af de

bedste behandlingsmetoder kun er noget der finder sted i udlandet, men ikke her i Danmark. Hvis den nuværende finansielle og økonomiske krise så ikke bliver løst, ved at følge de anvisninger LaRouche og Schiller Institutet har anvist, men i stedet medfører drakoniske nedskæringer, som dem der lægges op til af Obama, skal man heller ikke være svag eller gammel her. Så kan man, hurtigere end man tror det, få hjælp til at gøre ende på et liv, økonomerne mener »alligevel ikke er værd at leve«.

Store projekter: vejen ud af krisen

Schiller Instituttets foretræde for **Folketingets Trafikudvalg** den 2. april 2009 af formand Tom Gillesberg. Se dias og medlemmernes spørgsmål på: <http://www.schillerinstitut.dk/folketinget020409.html>

Den 12. april 2007 havde vi foretræde for dette udvalg og forklarede de store fordele ved at bygge en bro over Kattegat, der mere direkte ville forbinde Danmarks to største byer. Samtidig foreslog vi, at denne nye faste forbindelse skulle forsynes med magnettog og være begyndelsen på anlæggelsen af et dansk magnettognet. Dette nye magnettog med en hastighed på over 500 km/t ville reducere rejsetiden mellem København og Århus til 25 minutter, og Aalborg ville kunne nås på tre kvarter. I løbet af de kommende årtier kunne vi så få opbygget et komplet dansk magnettognet, der ville bringe København inden for en times afstand af alle de større danske byer, og ved en forlængelse til de omgivende storbyer Hamborg, Berlin, Stockholm og Oslo bringe dem alle inden for halvanden times afstand fra København. Vort forslag blev efterfølgende af den daværende trafikminister betegnet som usædvanligt store tanker, der ville kunne lade sig gøre, men er urealistiske, da de ville koste op imod 200 milliarder kr.

LaRouche advarede

Nu står vi i den største finansielle og økonomiske krise i moderne tid. For mange kom denne krise som et chok, men ikke for Schiller Institutet. Den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche har i årevis udtrykkeligt advaret imod den form for sammenbrudskrise, vi har set siden sommeren 2007, og Schiller Institutet har gengivet disse advarsler herhjemme. I 2005 under valgloganet: "Når boblen brister... Et nyt Bretton Woods" og i forbindelse med folketingsvalget i efteråret 2007, hvor jeg stillede op sammen med tre andre kandidater under sloganet: "Efter finanskraket – Magnettog over Kattegat".

De selv samme inkompetente økonomer, hvis rådgivning har bragt verden i den nuværende finansielle og økonomiske krise, vil påstå, at der ikke er penge til den slags visionære projekter, for alle resurser må bruges til at redde de finansielle strukturer. Insolvente banker og et bundløst globalt deri-

vatmarked behøver tusinder af milliarder af dollars for at undgå bankerot. I virkeligheden må vi tænke lige modsat. Lyndon LaRouche har rådet til, at man, ligesom præsident Franklin Roosevelt i 30'erne, sætter finanssystemet og de insolvente banker under konkursbehandling, afskriver de opskruede spekulative værdier og lader bankerne genopstå i en udgave rensset for spekulation. Så kan vi i stedet bruge vore penge på at investere i den fysiske infrastruktur og den realøkonomi, der skal sikre vores fremtidige ve og vel.

Infrastruktur er investering

Penge, der bliver investeret i fysiske infrastrukturprojekter, er nemlig ikke penge ud af vinduet, som de nuværende hjælpepakker til insolvente banker og bankerotte spekulanter er det. En motorvej, en ny bro eller endnu mere spændende – et magnettognet, der dramatisk reducerer rejsetiden og gør det muligt for den kollektive trafik at udkonkurrere bil og lastvognstrafik – er en stor udskrivning her og nu, men bevirker en stigning i hele økonomiens fremtidige produktivitet, og tjenes derfor efterfølgende ind mange gange om. Som vi f.eks. så det med den oprindelige etablering af jernbaner og veje eller efter åbningen af Storebæltsbroen.

Den danske økonomi behøver ikke stimulering gennem skattelettelser eller udbetaling af indefrosne pensioner, der blot vil fortsætte de seneste årtiers stigende privatforbrug baseret på en voksende gældssætning med en voksende service-sektor til følge, men behøver de positive økonomiske effekter, der følger af investeringer i samfundets grundlæggende økonomiske infrastruktur. Spørgsmålet er derfor ikke, hvor lidt vi kan slippe af sted med at bruge på infrastrukturen – som har været holdningen hos den nuværende regering de seneste otte år – men hvor mange penge vi på fornuftig vis kan investere i den. Det er fint at Femern Bælt-forbindelsen langt om længe sættes i gang i 2012, men vi skal sætte langt mere i gang langt hurtigere, hvis vi ønsker at undgå et totalt sammenbrud af den danske økonomi med skyhøj

arbejdsløshed til følge.

Turbo på infrastrukturen

Lad os omgående sætte turbo på alle de offentlige infrastrukturprojekter, der er færdigudarbejdede, men som blot er blevet udskudt på grund af manglende finansiering, og lad os fremrykke Femern Bælt-forbindelsen mest muligt. Lad os iværksætte en omgående undersøgelse af den bedste udarbejdning af en Kattegat-forbindelse med den første del af det kommende danske magnettognet. Samtidigt bør vi i samarbejde med Sverige undersøge, hvordan vi bedst udformer og bygger en fast forbindelse mellem Helsingør og Helsingborg.

De faste forbindelser kan opføres med statslig kreditgaranti og finansieres gennem brugerbetaling, som det har været tilfældet med Storebælts- og Øresundsbroen. Det danske magnettognet må derimod ligesom jernbane- og vejnettet bygges for statslige penge, der kan sikre en maksimal udnyttelse i fremtiden. Staten betaler for bygningen og vedligeholdelsen af vejnettet, mens bilisterne nøjes med at betale deres egne driftsomkostninger. På samme vis skal brugen af magnettognet være gratis for et kommende driftsselskab, så der sker en overflyttelse af person- og godstransport til magnettognet, og vi dermed får en stor samfundsmæssig besparelse i form af de investeringer, vi ellers måtte foretage for at udvide kapaciteten på det danske motorvejsnet.

I sine store projekter i 30'erne ansatte Roosevelt halvdelen af de daværende arbejdsløse, og gjorde det muligt for USA at genrejse sig fra krisen og efterfølgende vinde 2. Verdenskrig. Selv i Danmark satte vi projekter i gang som bygningen af Lillebælts- og Storstrømsbroen.

Statslig kredit - ikke OPP

En ambitiøs investering i infrastruktur i den kommende tid vil lægge fundamentet for den fremtidige danske økonomi og være et værn imod den akutte truende massearbejdsløshed. Men det vil kun finde sted, hvis staten lever op til sit ansvar og sætter projekterne i gang og finansierer dem, gennem direkte

Med et magnettogets 500 km/t tager turen Århus-København kun 25 min.

Byg kernekraftværker i stedet for vindmøller.

investeringer og den succesrige statslige model, som vi benyttede ved Storebælts- og Øresundsbroen. De såkaldte OPP-projekter (Offentligt-Privat-Partnerskabsprojekter), der netop nu faldbydes af finansielle aktører, har kun til formål at berige private interessenter på bekostning af staten og det almene vel. Om nødvendigt kan staten i stedet selv skabe nye kreditter gennem Nationalbanken.

Men hvis staten blot trykker penge og anvender dem på offentlige investeringer, vil det så ikke føre til stigende inflation? Jo, hvis man som i de nylige bank- og hjælpepakker blot pumper penge ind til de spekulanter, der har ruineret verdens finanssystem og økonomi i de seneste årtier. Ingen nye værdier bliver skabt, fordi staten pumper milliarder ind i en bankerot Roskilde Bank, og går man amok med hjælpepakker til billionbeløb, som den britiske og amerikanske regering gør det netop nu, lægger man grunden til hyperinflation. Skaber en stat derimod kreditter til investeringer i den offentlige infrastruktur, eller udlåner penge gennem en statslig bank til virksomheders produktive investeringer, øges produktiviteten og den fysiske værdiskabelse, og dermed sikres den fremtidige værdi af landets valuta og statens kreditværdighed.

Fare for hyperinflation

Mens vi taler her i dag er verdens ledende nationer samlet til et

G20-topmøde i London om den globale finansielle krise. Der er alle tegn på, at det vil lykkes for den britiske regering at forhindre den etablering af et nyt Bretton Woods-finanssystem med faste valutakurser og kreditter til produktive investeringer, der er den eneste vej ud af krisen. I stedet vil man fortsætte kursen imod hyperinflation og kaos. Vi danskere er heldigvis en suveræn nation med vort eget Folketing og vor egen valuta. Lad os vise vejen gennem at undsige spekulanterne og etablere et ambitiøst rednings- og opbygningsprogram for den danske økonomi. Så vil de andre nationer følge trop, i takt med at hjælpepakkerne til spekulanterne spiller fallit.

Vi har det i vore egne hænder at påbegynde bygningen af en Kattegatbro og et dansk magnettognet, der ikke blot vil reducere rejsetiden mellem Århus og København til 25 minutter, men som med tiden vil køre videre med 500 km/t over Berlin til Kina og Rusland, og via en tunnel under Beringstrædet til Nord- og Sydamerika. Og der vil komme en tid, hvor vi med latter vil sige: "Hvordan kunne nogle politikere nogensinde tro, at det var vigtigere at lave hjælpepakker for at redde spekulanter end at investere i den fysiske infrastruktur?"

Tak for ordet.

Opbyg økonomien med Kattegatbro, Femern Bælt-bro, Helsingør/Helsingborgtunnel og andre store projekter.

Magnettog.dk

Helga Zepp-LaRouche i København

Den 28.-30. april aflagde Schiller Instituttets grundlægger og internationale præsident, Helga Zepp-LaRouche, besøg i København. Hun er også formand for det tyske parti Borgerretighedbevægelsen Solidaritet (Büso), og Lyndon LaRouches kone.

Den 28. april var hun hovedtaler ved et offentligt møde i Østerbrohuset, og den følgende dag gav hun en strategisk briefing til en lukket kreds af diplomater. Den 30. april blev der afholdt en pressekonference i International Press Centre Denmark, IPC, i det indre København. Det store russiske pressebureau Itar-Tass udsendte i den forbindelse en omfattende artikel.

Der var også en række private møder på Christiansborg og andre politiske diskussioner med nøglepersoner. Ved alle møder og diskussioner lagde Helga Zepp-LaRouche stor vægt på at bryde den alment udbredte naive danske forestilling om, at der nok findes en uhyggelig international finansiel og økonomisk krise derude i den store verden, men det gælder bare ikke her i lille Danmark.

Hun ønskede også svar på spørgsmålet om, hvordan politikerne og andre kan have tiltro til de selv samme økonomer og rådgivere, som ikke var i stand til at forudsæ den nuværende krise? Ville det så ikke være klogere at lytte til Lyndon LaRouche, når han forudså krisen så præcist, som han gjorde? Alle talerne kan ses og høres på: schillerinstitut.dk/meeting280409.html

OFFICIEL MEDDELELSE

Klimaministeriet søger servicepersonale

Er du ung, energisk, klimabevidst og åben for input udefra, så har vi jobbet for dig.

I forbindelse med den nyligt afholdte klimakonference i Bella Centret den 24.-26. maj viste det sig, at servicesektoren i det københavnske natteliv kom på overarbejde – på trods af at der kun var 700 deltagere! Eftersom det store klimatopmøde den 6.-18. december ventes at trække titusinder af glade konferencegæster til hovedstaden, søger klimaministeriet derfor tusinder af ekstra servicemedarbejdere, som kan tage kærlig hånd om vore gæster, når de formelle møder er overstået. Vore gæster vil forstå at belønne din indsats efter fortjeneste og de bedste medarbejdere bliver belønnet med specialindkøbte afrikanske CO2-kreditter.

Forudgående erfaringer er ikke nødvendigt, da deltagerne selv gerne foretager den nødvendige oplæring. Dog er det ingen skade til, hvis du har fysiske attributter, der gør det lettere at begejstre vore gæster.

Ung alder er absolut ingen hindring. Klimaministeriet er kun glad for at kunne være med til at imødegå den stigende ungdomsarbejdsløshed. Husk det er lediggang, ikke natarbejde, der er en synd. Arbejde gør fri.

I tilfælde af moralske indvendinger fra dine forældre, udsteder minister Hedeskår gerne et personligt afladsbrev, der dokumenterer bidraget til verdens klima. Medarbejdere der udbreder smitsomme sygdomme, kan ansøge om prins Philips æresmedalje.

I øvrigt søger vi også mandlige medarbejdere, da der på konferencen vil være en overordentlig stor britisk delegation.

Da vi ønsker medarbejdere af mange forskellige nationaliteter og etniske baggrunde, er ministeriet gerne behjælpelig med at skaffe midlertidig opholds- og arbejdstilladelse. Dog skal du ikke forvente varig ansættelse, med mindre det lykkes os, at skaffe et permanent internationalt klimaagentur til København. Sker det, kan du forvente fast arbejde.

Henvendelse kan ske til klimaministeren (husk foto) på:

hotlady@climax-exchange.com

Britiske klimaløgne fører til folkemord!

Billedet er fra en af Schiller Instituttets demonstrationer foran Bella Centret, i forbindelse med de mange »Klimaforandrings«-konferencer, der skal frem til en global klimaaf tale ved COP15-klimatopmødet i Bella Centret den 6.-18. december i år. »Britiske klimaløgne fører til folkemord!« lyder teksten, og der blev uddelt flyveblade, der påviste, hvordan Storbritannien er den drivende kraft i hele dagsordenen om global opvarmning. De ønsker politiske tiltag, der vil få **katastrofale effekter for levestandarden her på kloden**. Milliarder af mennesker vil dø, hvis denne rabiante anti-menneskelige miljøpolitik bliver gennemført. Læs flyveblade fra demonstrationerne og se baggrundsartikler, videoer og meget andet på www.schillerinstitut.dk/climatelies/

LaRouche-kampagnen i USA producerer dagligt videonyheder og videobaggrundsrapporter, som kan ses på www.larouchepac.com. Her kan du følge med i verdensbegivenhederne på første parket, og få information og indsigt der normalt censureres ud af medierne.

